

H Y P O T E R M I

Story by Ruben Sznajderman

29/01/2018
Version: 1.0.1
Licence: CC-BY-4.0
<https://github.com/rubensz>
www.rubensznajderman.com

*BUG: SE OM DU KAN FÅ NER ANTALET HUS FÖR OM DET ÄR ETT
"MODERNT" HUS SÅ BRUKAR DET INTE FINNAS SÅ MÅNGA
ANSLUTANDE HUSE*

ACT I

AKT I

FADE IN

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - SKYMNING

DIMMAN ligger tätt mellan skogens mörka trädstammar. På håll ser vi en varelse träda fram ur töcken och komma mot oss.

MÅRTEN (43) haltar sig fram genom den tjocka snön. Han har långt skägg och är iklädd endast tröja, byxor och stövlar.

MÅRTEN (V.O.)

Vi vet inte någon exakt inre temperatur som leder till att någon förlorar livet till kylan. Folk har frusit ihjäl ända sedan vi lämnade vårt naturliga tropiska klimat men vet fortfarande inte exakt hur kroppen stängs ner av kyla, det har förblivit ett mysterium men vi vet en del.

VI SER MÅRTEN HALTA GENOM SKOGEN I EN SERIE BILDER.

Huvudvärken hugger till, han tar sig för tinningarna, försöker skaka av sig yrseln och fortsätter att gå djupare in i skogen.

MÅRTEN (V.O.)

Vi har hittat sätt att överleva här, men i grunden är vi ändå tropiska varelser. Vi må ha hittat flera strategier att överleva kylan men utan våra saker tar det bara några timmar för en frisk människa dräpas av elementen.

Mårten stannar upp, ser sig omkring konfunderat och fortsätter.

MÅRTEN (V.O.)

Ett av det första strategierna vid exponering är att kroppen skickar mindre blod till dina extremiteter för hålla dina inre organ varma. Du känner dig kall om fingerspetsarna. Tårna börjar värka.

Han stannar upp för att hämta andan, torkar svetten från pannan och fortsätter genom snön.

MÅRTEN (V.O.)

Nerver i din hud signalerar till hypothalamus som i sin tur skickar impulser till dina muskler som gör att de frivilligt aktiveras för att generera värme. Detta är när du börjar huttra, en strategi för kroppen att värma sig, men vilket också ökar din metabolism.

Han blåser på sina fingrar för att få upp värmen.

MÅRTEN (V.O.)

Eftersom din temperatur sjunker så blir skakningarna allt våldsammare, något som gör det svårt för dig att röra dig och ta dig till säkerhet.

Kinderna har blivit bleka och läpparna är blåa på Mårten som huttrar nu kraftigt.

MÅRTEN (V.O.)

Du lyckas konstruera dina muskler för att röra dig framåt men det blir allt svårare att få dem att släppa.

Mårten stannar upp och tittar sig omkring förvirrat.

MÅRTEN (V.O.)

Oavsett din fysik så kan du inte hjälpa att snabbt bli utmattad. Du sätter dig för att hämta andan. Kanske bara en liten stunds vila kommer ge dina krafter tillbaka.

Han brottas med att tänka klart. Han fortsätter gå.

MÅRTEN (V.O.)

Dina svettiga kläder kommer i kontakt med snön så accelerar nedsättningen av din kroppstemperatur och som gör att enzymerna i din hjärna blir mindre effektiva. Amnesi börjar leka med dig. Vad gör du här? Hur kom du hit?

Mårten sätter sig mot en snödriva för att hämta andan.

MÅRTEN (V.O.)

Din kroppstemperatur sjunker ytterligare och den fysiologiska strategin att värma dig genom frossa avtar för att konservera energi och du blir allt mer stilla. Du har nått ett tillstånd av svår hypotermi.

Mårten huttrar inte längre.

MÅRTEN (V.O.)

Eftersom din temperatur sjunker så kommer hjärtats elektriska impulser att hemmas. Ditt hjärta kommer bli orytmiskt och kunna pumpa mindre blod. Bristen på syre och minskad metabolism gör att ditt grepp om tid och rum upphör. Du börjar hallucinera.

Mårten ligger stilla över snödrivan.

MÅRTEN (V.O.)

Många som fryser ihjäl drabbas av en sista desperat impuls, att ta av sina kläder. Ingen vet varför men vissa tror att vi tror att precis innan vi dör så vidgas blodkärlen vid kroppsytan och vi upplever en känsla av extrem hetta.

Han kämpar med att hålla ögon öppna.

MÅRTEN (V.O.)

Ironiskt, inte sant? När kommer ligga där naken på din dödsbädd, ett skimrande täcke av snö, hur din sista önskan medans du fryser till döds kanske kommer bli, att dödens famn ska rädda dig från den hettan.

Mårtens ögonlock åker sjunker tills hans ögon är stängda.

INT. VARDAGSRUM, GAMLA GÅRDEN - SKYMNING

Plastflingor dansar runt i vätskan av en SNÖGLOB. Vi rör oss utåt och ser snögloben ligga i handen på Oskar (8).

TROPE:St. Elsewhere ending

PERNILLA (39) står vid fönstret och stirrar bekymrat ut i den snötäckta skogen bortom husets gårdsplan. Hon drar en suck, lyfter en träskiva och bommar igen det sista fönstret för natten.

Rummet (som huset) är nedgånget, fyllt med prylar och dunkelt upplyst med endast hemmagjorda stearinljus. Hon tassar förbi ansamlingen av saker på golvet och sätter sig med Oskar på soffan.

PERNILLA

Kom Oskar, det är dags och lägga sig.
hjkjhkhkhjk.

Hon försöker ta ifrån Oskar snögloben men han trycker henne ifrån sig henne och stirrar obehindrat på snögloben

PETRA (13) kommer tittar in från köket.

PETRA
Jag orkar inte störa någon mera.

PERNILLA
Det är OK, Älskling. Vi ska ändå
lägga oss nu.

Pernilla tar snögloben från Oskar som ger ifrån sig ett efterblivet gnöl.

PERNILLA
Ja, jag vet Oskar men vi måste
faktiskt gå och lägga oss. Snälla
hjälp mig Petra.

Pernilla lyfter Oskar ur soffan och leder honom mot övervåningen.

*KANSKE ÄNDRA TILL ATT PER OROAR SIG OCH PETRA SER TILL
ATT Oskar LÄGGER SIG*

PERNILLA
Ja, du får den sen gubben.

MONTAGE I OLIKA RUM

KÖKET

Petra ställer en stor kastrull med snö på vedspisen.

BADRUMMET

Petra hjälper Oskars med att borsta tänderna.

KÖKET

Petra torkar av Oskar med en trasa som hon doppar i kastrullen.

BARNKAMMAREN

Petra hjälper Oskar ta på sig sin pyjamas. Petra bäddar ner Oskar i sängen, lyfter på täcket, tar ut två varma tegelstenar från kastrullen och lägger dem vid hans fötter.

MONTAGE UPPHÖR.

VARDAGSRUMMET

Petra kommer ner för trappan till övervåning och ser Pernilla som tomglor in brasan.

PETRA
När kommer pappa?

PERNILLA

Han är nog här snart.

PETRA

Skulle inte han ha varit här för länge sen?

PERNILLA

Jo, jag vet. Oroa dig inte nu.

PETRA

Men han brukar ju inte vara borta så här sent.

PERNILLA

Han kanske har hittat något gott för oss att äta. Han är säkert i boden nu och styckar upp det så att det inte blir dåligt. God natt, gumman.

Petra går upp till övervåningen, Pernilla tittar över axeln på Petra, tänker.

INT. SÄNGKAMMAREN, GAMLA GÅRDEN - GRYNING

BUG: CLICHÉ - MARDRÖMS KATAPULTEN, hitta en annan övergång för den här tiden passeringen

Pernilla flyger upp ur sängen kippandes efter anda. Hon torkar och svetten från pannan och kastar en blick bredvid hennes plats i sängen och ingen ligger där. Hon tar sig för ansiktet, tänker.

BARNKAMMAREN

Pernilla tittar in hos barnen som fortfarande sover och stänger dörren efter sig försiktigt.

INT. KÖKET, GAMLA GÅRDEN - DAG

Pernilla lyfter träskivorna från fönstret och släpper in dagsljuset i det belamrade köket.

GÅRDSPLANEN

Genom dimman ser vi huset som är FÖRSJUNKET under det ISTÄCKE som ligger runt gårdsplanen. Pernilla kommer ut ur huset med en stor buljongkittel och spade. Hon passerar över verandan, tar ett kliv UPP PÅ ISEN, går fram till en snödriva och fyller kastrullen med snö.

KÖKET

Pernilla kånkar in buljong kitteln och ställer den på vedspisen. Hon öppnar kylen och ställer fram mat på diskbänken, rensar ut aska ur vedspisen--

VI HÖR EN BILMOTOR FRÅN UTIFRÅN.

Pernilla rusar mot fönstret och men hennes hoppfulla min förbytts till förundran när hon ser en FOLKABUSS köra ut från dimman på vägen och stanna på gårdsplanen. Pernilla stirrar på den parkerade bussen tills förardörren öppnas och hon duckar ner på golvet.

PETRA (U.B)

Ere Pappa?

Pernilla tittar upp och ser Petra i pyjamas på trappan.

VI HÖR TUNGA STEG FRÅN HUSETS VERANDA.

PERNILLA

Shhhh!

Pernilla rusar mot Petra med försiktiga steg och vi följer dom upp för trappen.

BARNKAMMAREN

Pernilla skjuter en träbyrå åt sidan som har dolt ett hemligt utrymme som hon sätter Oskar och Petra i.

ETRA

(teater viskning)

Är det Skraparen.

HALLEN

Någon RYCKER i handtaget till ytterdörren.

VI KORSKLIPPER MELLAN PERNILLA OCH YTTERDÖRREN.

PERNILLA

(till Petra)

Kom ihåg nu vad vi har sagt. Var helt tysta och kom inte fram förens jag ber er.

Pernilla puttar tillbaka trädbyrån så att barnen inte syns.

Det rycka i handtaget medans vi hör metalliskt rassel från låset.

Pernilla stänger försiktigt dörren till barnkammaren, stänger dörren efter sig och smyger in i sitt sovrum.

Dörren rör sig från att någon tacklar den från utsidan.

TODO:hitta bättre citat

Dörren tacklas utifrån så att den den ram som hänger på ytterdörren (med texten "Tänk positivt") skälver.

Pernilla letar desperat genom det stökiga sovrummet.

Ramen lossnar från spiken på dörren och far ner på golvet så att glaset krossas.

Petra sitter i garderoben med Oskar som håller om henne.

BUG: Tidigare kan inte Per göra upp eld i spisen för då vet Rob att dom är hemma

VI HÖR ATT NÅGOT KLICKAR TILL I YTTERDÖRRENS LÅS.

Handtaget till ytterdörren trycks ner och DÖRREN ÖPPNAS PÅ GLÄNT.

Pernilla stannar upp i sitt sökande när hon hör från nedervåningen--

GNISSLET AV YTTERDÖRREN SOM SAKTA ÖPPNAS.

Någon är inne i huset.

Ett par kraftiga kängor trampar in över glasskärvorna på golvet.

Inne i barnkammaren så försöker Petra vagga Oskar som flämtar av rädsla.

EN KRAFTIG MAN, ansikte ur bild, tittar sig om i vardagsrummet och petar på saker med sin KOFOT.

Pernilla öppnar garderoben och från en hink med paraplyer rycker hon en JÄRNNIA.

Mannen lägger IFRÅN SIG KOFOTEN och börjar äta maten på diskbänken.

Vi följer Pernilla som smyger ner för trappan med golfklubban.

KORS KLIPPNINGEN UPPHÖR.

KÖKET

Mannen lutar sig över diskbänken och glufsar i sig maten medans Pernilla smyger in med golfklubban.

Pernilla sätter ner foten framför sig.

GOLVET KNARRAR.

Mannen slutar gluffsa

Pernilla stannar upp och ser hur han sträcker sig efter KOFOTEN.

Pernilla rusar fram, Kraftiga Mannen tittar över axeln, hon JABBAR honom i ansiktet med klubban så huvudet flyger bakåt och höjer tillhygget för att drämma till honom när hon känner igen--

ROBERT (45) som tar sig för ansiktet medans näsblodet rinner.

ROBERT

Aj! Va fan ere me dig?

Den höjda klubban faller ur Pernillas händer och hon sätter händerna för munnen.

Pernilla slänger sig över honom och hänger runt halsen på Robert som är rund i ansiktet med långt hår och skägg.

ROBERT

Oh, aj, aj!

PERNILLA

Robert, Robert, Robert.

ROBERT

Jaja. Hej, hjärtat.

Pernilla släpper taget.

PERNILLA

Förlåt för att jag drämde till dig, såg inte att det var du.

ROBERT

Har ni fortfarande inte fixat den där dörrjäveln? Trodde ni hade bytt lås innan jag fick upp den.

PERNILLA

Det gäller bara att ha rätt teknik sörru.

FLYTTA

Robert känner på sin näsan.

ROBERT

Tror fan den är bruten.

PERNILLA

Förlåt!

ROBERT

Ska väl vara glad att du inte slog
in pannbenet på mig.

PERNILLA

Ja, vad håller du på med att smyga
runt och ha dig.

ROBERT

Såg ingen bil på gården så trodde ni
hade stuckit.

ROBERT

Ville bara kolla att det inte fanns
några faror och att några skrapare
hade gjort näste här. Tänkte att jag
skulle ta en titt medans Karin och
ungarna väntade i bilen.

Pernilla tittar upp på honom med vida ögon.

GÅRDSPLANEN

Pernilla springer ut ur huset, över gårdsplanen och mot
Folkvagnen.

KARIN (41) kommer ut ur Folkan.

KARIN

Pernilla!

De möts och omfamnar varandra.

PERNILLA

Så som jag har oroat mig för er!
Lyckan till baksätet på Folkan
öppnas, MOA (8) och GUSTAV (9)
kliver ut.

KARIN

Vi har varit så oroliga för er också
De släpper greppet om varandra.
Pernilla tar Karin om kinderna.

Robert kommer ut ur huset och går mot Karin och Pernilla.

PERNILLA

Åh min älskade Karin, som jag har
saknat dig.

KARIN

Jag var så rädd att vi aldrig skulle
få se er igen.

PERNILLA

Förlåt, allt gick så snabbt. Vi försökte hitta ett sätt att kontakta er men

KARIN

Det är ok, hjärtat. Vi försökte allt möjligt också. Ingenting fungerar längre. De ler mot varandra. Pernilla får syn på Moa och Gustav som står vi Folkan.

PERNILLA

Nä men gud!
Pernilla rusar fram till barnen.

PERNILLA

Mina små pussgurkor har blivit så stora! Hon pussar och kramar Moa och Gustav som skrattar.

PERNILLA

Sist jag såg er måste ni båda varit två huvuden kortare.

HALLEN

Pernilla, Karin, Robert, Moa och Gustav kommer in genom ytterdörren med armarna fulla med bagage och utrustning medans Petra och Oskar kommer ner från övervåningen.

PERNILLA

Jag sa ju att ni skulle komma fram förs--

KARIN

Hej Petra!

ROBERT

Kommer ni ihåg oss?

De släpper prylarna vid dörren och hjälper barnen ta av sig ytterkläderna. Barnen springer upp på övervåningen.

KÖKET

Pernilla håller upp barr-té till Robert och Karin som sitter vid matbordet.

PERNILLA

Slå er ner så ska jag sätta på lite barr-té åt er.
Robert och Karin kollapsar på varsin stol vid bordet. Medans Pernilla lägger några vedträn på spisen. Karin böjer sig över bordet och vilar ögonen i armvecket. Pernilla håller vatten i en tekanna från en hink med smält snö. Robert tittar runt på väggarna förundsam.

PERNILLA

Ska bara få lite fart på spisen här så--

ROBERT

Vart är Mårten?

Pernilla ställer smutsig tallrikar i diskret, utan att svara.

Karin tittar undrande des upp från bordet.

Robert och Karin tittar på varandra sen på Pernilla.

KARIN

Pernilla?

Pernilla stanna upp.

VI HÖR SNYFTNINGAR.

Karin reser sig och närmar sig Pernilla.

KARIN

Men gumman, vad är det som har hänt?
Karin håller om Pernilla tills hon kan svälja gråten och tala.

PERNILLA

(gråtandes)

Han

han

Pernilla bråkade inte tillbaka

KARIN

Men gumman--

PERNILLA

Han

Han kom inte tillbaka

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

De sätter Pernilla på en stol vid köksbordet, Robert ger henne ett glas vatten.

PERNILLA

Tack

KARIN

Hur länge har han varit borta?

PERNILLA

Sen igår morse, han var borta när jag vaknade.
Karin och Roberts ögon möts kort.
Pernilla snyter sig.

PERNILLA

Det sker ofta, han gillar ju att vara uppe tidigt. Det är alltid något som måste fixas, ibland drar han iväg för att fixa saker.

ROBERT

Har han inte sagt om han skulle göra nåt?

PERNILLA

Vi har så mycket att stå i här med huset å barnen och allt. Ibland drar han bara iväg i skogen för att jaga eller nått. Han är så duktig där ute. Men han kommer alltid tillbaka.

KARIN

Brukar han ta bilen eller

PERNILLA

Nej, nästan aldrig. Vi försöker att inte röra bensinen i källaren.

ROBERT

Det finns säkert en bra förklaring.

PERNILLA

Jag har sagt till honom att det är för farligt att köra där ingen plogar längre. Men han lyssnar aldrig.

KARIN

Förmoda inte de värsta nu bara

PERNILLA

Nä

KARIN

Han dyker nog upp snart ska du se.

PERNILLA

Jag har velat ge mig ut för att titta efter honom men det är alldeles för farligt där ute för att gå själv med barnen och någon måste vakta huset.

ROBERT

Det var nog rätt tänkt.

PERNILLA

Tänk om han är någonstans där ute och behöver hjälp! Tänk om det är försent!

ROBERT

Seså, lugn nu.

KARIN

Har du sovit eller ätit nått?

Pernilla tittar ner i golvet.

ROBERT

Jag kan ta bussen och se mig omkring här i trakten.

KARIN

Ja, de är väll en bra ide? Så kan du få vila lite, Pernilla. Det hjälper ju, ingen ska gå runt här och klättra på väggarna.

PERNILLA

Nä.

KARIN

Men då gör vi så. Jag kan ordna lite frukost.

FOLKAN

Robert sitter bakom ratten och vrider om nyckeln. Motorn hackar men bilen vill inte starta.

ROBERT

(till själv)

Men va fan inte igen.

Robert släpper nyckeln, tänker, sträcker sig efter nyckeln och vrider om igen.

VI HÖR BILEN STARTA.

KÖKET

Karin ställer tar ut konservburkar ur sin ryggsäck medans Pernilla står står vid fönstret och över hennes axel ser vi hur Folk kör iväg.

CLICHÉ: Konservburkar

KARIN
Jag kunde inte hitta
konservöppnaren?

Pernilla reagerar inte.

KARIN
Pernilla?

PERNILLA
ah förlåt
den här lådan
är inte sånt till

Karin försöker öppna luckan till vedspisen.

PERNILLA
Den är lite trixiq den där.

Pernilla hjälper henne öppna luckan.

KARIN
Tänk att den går fortfarande den där
gamla spisen.

PERNILLA
Ja, tänk. Behöver nog lite mer ved.

KARIN
Jäkla tur att mamma lyckades
övertala pappa att inte slänga ut
den.

PERNILLA
Svårt att se hur skulle klarat oss
utan.

KARIN
(förställd röst)
Den här gamla skrothögen ska ut ur
mitt hus! Den är bara ivägen!

PERNILLA
Mamma visste att om han bara fick
hålla sitt brandtal så skulle han
till slut ge med sig.

MONTAGE

Karin och Pernilla gör frukost, barnen sätter sig vid bordet, maten serveras, de äter, Petra hjälper Oskar.

KARIN
 (till Petra)
 Vi har börjat köra med lite
 hemskolning med Moa och Gustav, du
 och Oskar vill kanske vara med?

Pernilla tittar ner, skamset.

PETRA
 Det är precis som när du gick i
 skolan förut fast hemma.

PERNILLA
 Ah, jag har tänkt att vi borde göra
 nått sånt nu när det har gått så
 lång tid sen
 men

PETRA
 Jag gör gärna det.

KARIN
 (till Pernilla)
 Men det är väl inte så lätt alla
 gånger här ute.

PERNILLA
 Nä.

PETRA
 Jag brukar läsa.

PERNILLA
 Ja, du är ett riktigt läshuvud min
 lilla professor, ibland så måste man
 ju slita dig från morfars böcker.

PERNILLA
 (till Karin)
 Alla pappas böcker står ju kvar där
 uppe. Vi ville lägga dom på vinden
 men det gick ju inte för sig.

VARDAGSRUMMET

Karin delar ut papper och penna till Moa, Gustav, Petra
 och Oskar.

TODO: Ge Karin en moment med Gustav och Oskar

KARIN
 Sådär, har alla fått pennor nu? Bra.
 Så idag tänkte jag att vi skulle
 prata lite geografi, jag vet att Moa
 och Gustav vet vad det är, vet du
 vad det ordet betyder Petra?
 Petra nickar, Karin viker ut en
 karta.

KARIN
 Va. Bra! Så här är våran familjs
 karta över Europa.

KÖKET

Pernilla diskar.

VARDAGSRUMMET

Karin och barnen tittar en karta över Europa.

KARIN
 Jättebra. Och ser ni det här
 strecket här?

BARNEN
 Ah!

KARIN
 Moa du kanske kan läsa vad som står?

MOA
 Ah, uh, T.

KARIN
 Det där uttalas auto, det är inte så
 lätt att veta.

MOA
 Autoba

KARIN
 H:et är tyst här.

MOA
 Autobahn.

EXT. SNÖTÄCKT LANDSVÄG - DAG

Folkan stannar vid sidan av vägen, Robert kliver ut och
 stirrar på något U.B.

VI RÖR OSS SAKTA IN MOT ETT TÄTT SKOTT AV HANS ANSIKTE.

INT. SOVRUMMET, GAMLA GÅRDEN - DAG

Pernilla klär på sig ytterkläderna.

VARDAGSRUMMET

Karin tittar upp från undervisningen och ser Pernilla i
 hallen ta tag i en stor yxa på vägen ut.

KARIN

(till barnen)

Jag tänkte hjälpa Pernilla lite men
vi har väll lite att jobba med här.
Barnen sitter och ritar av kartan på
bordet.

KARIN

Vi kan väl säga att ni håller på
tills vi går ut, sen kan vi gå
igenom det en sista gång ikväll så
att det sitter?

FRIGGEBOD

*BUG: Det här är en konstig övergång. Se om du kan få dem
till friggeboden på ett effektivare sätt*

Karin lägger vedträn på stubben medans Pernilla klyver dem
med yxan.

De tar en paus och sätter. Pernilla räcker Karin en brun
glasflaska från sin jacka.

KARIN

(flämtandes)

Ey, haru bärs?

PERNILLA

Tyvärr bara smält snö.

Karin dricker.

BUG: Är det gift i flaskan

PERNILLA

Går tydligen ner ändå.

KARIN

Man glömmer ju fan och dricka när
det är så jävla kallt.

PERNILLA

Med den här jävla vintern som aldrig
tar slåt så har vi mer vatten runt
oss än någonsin.

KARIN

Vadå?

PERNILLA

Snön

KARIN

Ah, du menar så jo.

PERNILLA

Skönt nu på sommaren när det är lite mindre så man kan ta sig fram något iallafall.

KARIN

Lite mindre men den försvinner aldrig.

PERNILLA

Nä

KARIN

Det är så glaciärer bildas

PERNILLA

Vadå?

KARIN

Det snöar på vintern och sen smälter det på sommaren. Men eftersom det aldrig försvinner helt så för varje säsong så blir snötäcket lite tjockare, varje nytt lager tynger ner det som är under som blir is. Efter bara några hundra år har ett istäcke brett ut sig som kan blir flera tusen meter över markytan.

PERNILLA

Om det fortsätter ja, det kan ju vända också.

KARIN

Det är ju ingen som vet men inget tyder på att sommaren kommer komma tillbaka än iallafall. Pernilla tänker

PERNILLA

Är det de som de säger i stan eller?

KARINA

Ha, där sägs det så mycket knäppheter om du bara visste.

PERNILLA

Hur är det där uppe?

Karin svarar inte, tänker tills hon börjar gråta. Pernilla sätter sig närmare för att trösta henne. Karin torkar tårarna och försöker samla sig.

TODO: Se till att tjejerna gråter lika mycket som killarna

KARIN

Vi skulle först med er när ni stack från stan. Allt gick så snabbt. Folk blev helt tokiga.

PERNILLA

Vad hände? Vi hörde bara rykten från de som reste söderut.

KARIN

Jag kan inte sluta klandra mig själv för de fruktansvärda saker Moa och Gustav har fått bevittna.

PERNILLA

Det är inte ditt fel.

KARIN

Vi skulle ha gett oss av tidigare, innan det blev värre.

PERNILLA

Hur skulle ni kunna veta? Det kunde lika gärna svängt åt andra hållet. Nu har ni lyckats ta er ut ur stan.

KARIN

Vi sålde allt iv hade för att kunna ta oss ut. Huset, bilen, alla prylar. Robert blev blåst varje gång men vad hade han för val. Om vi inte hade fått ihop till att köpa det där frankensteins monstret till folkabuss så hade vi aldrig lyckats ta oss ut.

PERNILLA

Ja, och nu är ni här. Här finns det ingen som stör en. Nästan alla har lämnat trakten.

KARIN

Inga skrapare?

PERNILLA

Jo, det händer men man får ju skydda sitt.

PERNILLA

Jag är så glad att ni är här och att vi är tillsammans allihopa igen.

KARIN

Ja.

PERNILLA

Det kommer bli jätter bra! Vi ska ta ner sängen från vinden till dig och Robert å ungarna kan sova tillsammans, de har ju saknat andra barn att--

KARIN

-det behövs inte.

PERNILLA

Vadå? Den här gamla kåken är ju precis lika mycket din som min. Mårten kan väl flytta på lite prylar så alla får plats. Det är inget konstigt med

KARIN

-Nej, det är inte det.

PERNILLA

Nähä, vad är det då?

Karin tänker.

KARIN

Vi kom inte för att stanna.

Pernilla tittar mållös.

PERNILLA

Men vadå, ska ni inte stanna?

KARIN

Nä

PERNILLA

Men du sa ju att det var fruktansvärt i stan. Nu när ni har tagit er ut ut så kan ni väl--

KARIN

-vi ska inte tillbaka till stan

PERNILLA

Nähä, vart ska ni ta vägen då då?

KARIN

Söderut

PERNILLA

Söderut?

PERNILLA

Men kära vännen, har ni inte hört att bron inte finns längre.

KARIN

Jo

PERNILLA

Så hur ska ni ta er över till Danmark?

KARIN

Över isen.

PERNILLA

Över isen? Å sen då?

KARIN

När vi kommer ner till Malmö så säljer vi bussen. Det borde ge oss pengarna vi behöver för att betala guiden som kan ta oss över isen, till Danmark, genom Europa och sen över till de svenska kolonierna i Libyen.

PERNILLA

Herre gud, ska ni till Afrika?

KARIN

Robert har en polare från lumpen som åkte ner dit tidigt för att han hade varit där som fredsstyrka. Det är kallt där nere också men inte illa som här.

PERNILLA

Du vet, försvaret sprängde inte bron för att hindra oss från att ta oss ut i Europa, det var för att hindra Europa från att ta sig in i Sverige.

KARIN

Det finns väl lite olika meningar om det.

PERNILLA

Om du tycker att det är anarki i storstan, då har du nog inte hört vad folk gör med varandra nere på kontinenten. Jag har aldrig hört så hemska saker. Ändå är vi värst drabbade av den här förbaskade vintern här uppe i skandinavien.

KARIN

Vi är väl historiskt sett lite bättre på att hantera ett kallare klimat.

PERNILLA

Det är ju inte snön som är det värsta. Det är vad som händer i pallet på folk paniken.

KARIN

Ja, det kanske är lugnare här uppe än nere i Europa men det är inte långt kvar tills det blir nästintill omöjligt att bo här uppe. Om det fortsätter så här kommer till slut hela landet ligga under ett enda stort stycke. Vi kan kanske inte komma få se det men tänk på våra barn. Vad kommer de ha för framtid här?

Pernilla tänker.

PERNILLA

Om det fortsätter.

MANSRÖST (U.B)

(från utanför)

Hallå?

PERNILLA

Mårten!

GÅRDSPLANEN

Pernilla rusar ut ur boden, kommer runt kröken och möter Grannen (61), välbyggd man med vänligt ansikte.

GRANNEN

Ja men där kom någon springande, inte ska du väl behöva äkta så för lilla mig.

PERNILLA

Det är
Det är ingen fara.

GRANNEN

Ursäkta att jag står här och gapar man vågar ju inte komma och knack på hos folk nu för tiden.

PERNILLA

Det är ingen fara.

Karin kommer runt hörnet.

GRANNEN

Se där, har ni blivit flera?

Borde inte han veta vem karin är?

PERNILLA

Det här är min syster Karin, Karin det här är väl kanske vår närmast liggande granne.

GRANNEN

Hej, hej

KARIN

Hej

GRANNEN

Du, har Gunnarsson varit här?

PERNILLA

Han som bor lite längre bort åt ditt håll?

GRANNEN

Ja.

PERNILLA

Nä, han har inte varit här. Vadåå?

GRANNEN

Underligt, nä men jag var förbi hans gård och där var han inte heller. Karin tittar på Pernilla som sänker huvudet och försvinner i sina egna tankar.

GRANNEN

Om han också skulle gett sig iväg så skulle han nog sagt hejdå till mig iallafall

PERNILLA

Ja, jag
vet inte.

GRANNEN

Då får väl man hoppas att det inte är såna där rövarband som har gett sig på andra äldre här i trakten. Så jävla ohyra. Pernilla svarar inte utan står bara tyst och tänker.

GRANNEN

Ja, ja. Jag får väl ta mig en titt till. Han dyker nog upp ska vi se, ha det bra hörni, flickor. Grannen ställer sig på sin sparkstötting, Pernilla tittar på honom. Mystifierad när han far iväg med en automatkarbin 4 på ryggen. Karin lägger en tröstande hand på Pernillas axel.

HALLEN

Karin och Pernilla kommer kånkandes med veden.

MOA

Mamma, mamma. Vi är klara med alla
frågorna

KARIN

Det är jättebra. Men som du ser så
har vi händerna fulla här.

MOA

Men åh.

KARIN

Om ni är klara så kan ni väl hjälpa
till istället, vi får titta på vad
ni gjort efter middagen.

KÖKET

Moa hjälper till med att lasta veden i ett hörn.

KARIN

Har ni ritat kartorna också?

MOA

Nä.

KARIN

Men gör det också då.

Moa springer iväg.

PERNILLA

Jag kanske måste rycka Petra sen,
hon har fortfarande lite ljus hon
måste stöpa.

VI HÖR EN MOTOR FRÅN GÅRDSPLANEN.

Petra rusar till fönstret. Över hennes axel ser vi Folkan
köra in på gården med ett FORDON som släp.

PERNILLA

Mårten.

GÅRDSPLANEN

Robert kommer ut ur Folkan när Karin och Pernilla kommer
ner för trapporna till huset och beskådar den VOLVO 740
KOMBI som han har släpat tillbaka.

ROBERT
 Jag hitta den inte så långt
 härifrån, men det var ett jävla meck
 att få loss den. Satt djupt i en
 snödriva.

PERNILLA POV: Volvon är tom.

Barnen kommer ut på verandan.

KARIN
 (till barnen)
 Gå in hörrni, barn!

Barnen reagerar inte och glor på fordonet.

KARIN
 Petra!

Petra drar med sig de andra barnen tillbaka in i huset.

ROBERT
 Han måste ha tappat kontrollen och
 slirat av eller nått.

Pernilla känner på handtaget.

ROBERT
 Han låste den.

De tänker, mystifierade.

KARIN
 Var hitta du den sa du?

ROBERT
 Där vid
~~och~~ ~~här~~ ~~efter~~ ~~tid~~ ~~gen~~.
 efter ladan

KARIN
 Det är en bit att gå men nog borde
 han hunnit tillbaka vid det här
 laget.

ROBERT.
 En annan grej som var lite konstig

PERNILLA
 Vadå?

ROBERT
 Det var en pöl med blod på vägen.

KARIN
 Vadå blod på vägen?

ROBERT
Asså typ 30 meter bakom bilen. På
vägen alltså.

KARIN
Mycket?

ROBERT
Sådär. Försökte se om det fanns
några spår men

Pernilla och Karin tittar upp på Robert

ROBERT
Nä, ingenting

De tittar på varandra, tänker.

VARDAGSRUMMET

Moa, Gustav, Petra och Oskar sitter inne och tecknar.
Petra sitter med penna i handen framför ett blankt papper.
Hon sneglar på Moa och Gustav som är fördjupade i
tecknandet.

KÖKET

Karin håller upp barr-té i ett glas till Pernilla som
stirrar med tom blick. Robert traskar in och sätter sig.

KARIN
Vill du också ha?

ROBERT
Ja, tack.

KARIN
(till Robert)
Jag berättade när du var borta att
vi inte hade tänkt stanna.
Robert nickar och vänder blicken mot
Pernilla som fortfarande stirrar ner
på bordet. De sitter tysta en stund.

KARIN
Pernilla, har du något av värde?

PERNILLA
Jag har massa kontanter i en påse
här någonstans.

ROBERT
Dom är nog inte så mycket värda
längre.

KARIN

Jag tänker typ metaller, elektronik, kablar?

PERNILLA

Jag har ju mammas och mina smycken kvar?

Robert och Karin tittar på varandra, tänker.

KARIN

Hörru, ska du inte följa med oss?

PERNILLA

Va?

KARIN

Ja, vi kan få plats med dig och barnen i bussen.

PERNILLA

Jag kan ju inte bara dra så fort
Mårten försvinner en natt.

KARIN

Jag vet inte vad mer vi kan göra.
Robert har letat i hela trakten. Vi
vet ju inte riktigt vad som har hänt
med Mårten. Det har varit
minusgrader och ingen klarar sig
utan sin jack i det här vädret.

PERNILLA

Om ni vill riskera livet för att få
lite sol och bad i medelhavet så är
det upp till er men mina barn ska
inte över nån jäkla is.

KARIN

Det finns risker men vad har vi för
alternativ? Sverige, som vi känner
det, är borta. Det finns inga
framtid här längre.

PERNILLA

Hellre sitter jag i skiten här än i
ett främmande land.

KARIN

Om det är så att Mårten inte dyker
upp, låt oss bara grubbla på det
värsta. Ska du klara dig här helt
själv ute i skogen med barnen?

PERNILLA

Ja det klarar jag!

ROBERT

Och om Maten tar slut?

PERNILLA

Vi ska nog klarar oss till att
vädret blir som vanligt.

ROBERT

Och om det inte blir det?

KARIN

De flesta har redan lämnat de här
längdgraderna. Tro mig du vill inte
att dina barn blir sist kvar. De har
ingen framtid här.

PERNILLA

Känns bara svårt att dra så här bara
efter ett dygn. Kan ni inte vänta
här några dagar.

ROBERT

Gruppen vi ska åka med ger sig av
imorgon kväll. VI måste ge oss av
imorgon bitti.

PERNILLA

Men kan ni inte åka senare?

ROBERT

Tyvärr.

KARIN

Guiderna har sagt att det här är
deras sista tur.

ROBERT

Nu i juli så blir isen till Danmark
tunnare och det bli för farligt, det
kanske inte kommer gå i höst.

KARIN

Det här kan vara din sista chans att
få ut barnen.

Pernilla bryter ihop och börjar gråta. Karin lämnar sin
stol och hukar sig ner bredvid Pernilla.

PERNILLA

(gråtandes)

Jag vet inte vad jag ska göra.

KARIN

Det är ok. Det här är inte lätta
saker.

PERNILLA

Nä.

KARIN

Du, jag förstår att du vill försäkra dig om vad som har hänt med Mårten men det är för mycket på spel. OM ni fastnar här så kan ni svälta ihjäl. Det är inget skämt. Jag tror det tyvärr är en liten chans att han klarat sig i det här vädret men om det ger dig frid att lämna en lapp där du förklarar vad som har hänt och hur han kan hitta dig och barnen. Alla känner alla där ner i kolonierna. Om han lever och lyckas ta sig ner så kommer han hitta er.

Pernilla höjer blicken och tittar på Karin som höjer sin hand för att torka hennes tårar.

PERNILLA

Ok.

KARIN

(ironiskt)

Så är du med?

Pernilla försöker le.

PERNILLA

Jag tror og det.

Karin omfamnar Pernilla medans Robert torkar en tår.

KARIN

Nä har kan vi inte sitta. Det kommer bli en lång bilresa imorgon vi kanske borde ta ut dom på lite friskt luft.

PERNILLA

Jag torrt nog att jag har en del som måste packas.

KARIN

Det är nog bra.

HALLÉN

Robert och Karin hjälper dem ta på sig ytterkläder i hallen

SOVKAMMARE

Pernilla sitter vid sekretären, deprimerad.

GÅRDSPLANEN

Karin, Robert och barnen kommer ut ur huset.

SOVKAMMARE

Pernilla tittar genom lådorna på sekretären och hittar ett FOTOGRAFI.

INFOGA: En vittrad semesterbild av Pernilla och Mårten.

CLICHÉ: Tittar på en bild av någon man saknar

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Karin, Robert, Moa, Gustav, Oskar och Petra går genom den djupa snön i skogen.

SKRIV IN EN DIALOG

INT. SOVKAMMAREN, GAMLA GÅRDEN - DAG

Pernilla stirrar ner i det blanka pappret på sekretären. Hon drar en suck och lyfter pennan.

INFOGA: Hon skriver rubriken Älskade Mårten

Kolla hur man skulle formatera det här.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Karin, Robert och barnen går genom skogen.

GUSTAV

Varför gör dom det?

ROBERT

Jag tror det är så att de inte ska bli upptäckta av någon annan.

PETRA

Varför säger dom bara inte till--

Robert stannar upp.

ROBERT

Vänta, Lyssna!

ETT HÖGT BRAK HÖRS FRÅN SKOGEN.

MOA

Vad är det?

PETRA

Ett trä som föll

KARIN

Jag tror jag hörde ett falla lite
längre bort tidigare.

PETRA

Hela skogen håller på att dö.

ROBERT

Nja, vissa trädarter kanske inte
klarar att det är så här kallt året
om så då faller de tyvärr.

GUSTAV

Jag tycker det är synd att träden
dör.

ROBERT

Men grannarna klarar sig.

PETRA

Än så länge.

INT. SOVRUMMET - DAG

Pernilla torkar sina tårar, viker brevet till Mårten,
reser sig från sekretären.

TODO: Addera att Mårten tar fram brevet i slutet

BARNKAMMAREN

Pernilla trycker ner barnens kläder i en skolryggsäck.

TOALETTEN

Pernilla tömmer ner toalettartiklar i en plastkasse.

SOVRUMMET

Pernilla packar ner kläder i en ryggsäck, tar fram ett
skrin och tömmer det på SMYCKEN och på vägen ut rycker
brevet till Mårten från sekretären.

KÖKET

Pernilla kommer in i köket, lägger brevet på diskbänken,
vänder sig och ser MÅRTEN VID MATBORDET.

Hon betraktar honom medans han äter, oberörd.

Pernilla vänder sig om och börjar diska, likgiltig.

Mårten höjer blicken från bordet, betraktar hennes rygg men tittar ner i tallriken igen.

TODO: KANSKE TESTA ATT FÅ IN NÅGON SKUM DIALOG HÄR

VI HÖR HUR KARIN, ROBERT OCH BARNEN KLAMPAR IN I HALLEN.

PETRA (U.B)

Pappa!

Petra rusar in i köket och kastar sig över Mårten.

MÅRTEN

Hej gumman!

Oskar kommer efter och kastar sig över Mårten.

MÅRTEN

Pappas stora kille också!

Robert och Karin tittar in i köket. Pernilla tar AVSKEDSBREVET och trycker ner det i fickan.

PETRA

Titta! Moa och Gustav är här!

Mårten tittar över axeln.

MÅRTEN

Nämen!

Mårten reser sig och hälsar på Karin, Robert, Moa och Gustav med kramar och pussar.

MÅRTEN

Som vi har oroat oss för er.

ROBERT

Detsamma hörru, har letat efter dig hela morgonen.

MÅRTEN

Nä, ere så?

KARIN

Ka, var tog du vägen?

MÅRTEN

Ja, ouf! Det är lång historia, kan berätta lite senare.

Karin slänger en blick på Pernilla som ställer ner tallrikar i diskhonet.

MÅRTEN

(till barnen)

Jag har något till er.

MOA

Vadå?

Mårten lägger händerna bakom ryggen.

MÅRTEN

Ok, välj en hand.

GUSTAV

Den!

Mårten drar fram en tom hand, Moa pekar på den andra.

MOA

Nej, den!

Mårten drar fram andra handen som är stängd i en näve.
Sakta vecklar han ut endast pekfingret.

GUSTAV

Öppna handen

MÅRTEN

Jag har inget i handen, vad pekar
jag på?

Barnen tittar på varandra, på handen och vart den pekar

PETRA

Kylen!

MÅRTEN

Ta en titt.

Barnen öppnar kylskåpsdörren och hittar en svart sopsäck.
De tittar snopet på de vuxna.

MOA

Vad är det?

MÅRTEN

Ta en titt.

Petra öppnar påsens knut, de andra barnen tittar ner och
lyser upp.

GUSTAV

Kött!

Robert går fram och tittar ner i påsen.

ROBERT

Vad är det här för smarrigt du
kommit över?

MÅRTEN

Nämen om man är kvick så kan man ju fånga ett och annat.

KARIN

Det är ju bra om man kan ta sig hem till sin familj i rimlig tid också.

MÅRTEN

Ja, men dom är med att jag är ute och far. Jag måste bara vila mig lite men sen ska vi äta.

ALLA BARN

Ja!

ROBERT

Woohoo!

ACT II

SLUT PÅ AKT I

AKT II**INT. BARNKAMMARE - DOG**

Pernilla tömmer skolväskan och lägger tillbaka barnens kläder i garderoben.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert lastar in sin packning.

ROBERT

Jag vill bara kolla att det inte är några hål i påsarna så allt är vattentätt,

KARIN

Jävla stil att bara dra iväg så där.

ROBERT

Det kanske--

KARIN

Hon säger ju inget

ROBERT

Försök att prata med henne då.

VARDAGSRUMMET

Mårten ligger utbredd i soffan tillsammans med Petra och Oskar. Petra håller sin handflata mot Mårtens för att jämföra storleken.

BADRUMMET

Pernilla ställer tillbaka de toalettartiklar som hon tidigare ryckte ut när Karin tittar fram från dörröppningen.

KARIN

Hallå

Pernilla tittar upp från ett skåp och fortsätter.

KARIN

Vad tror du om att vi skulle prata med Mårten om det vi diskuterade tidigare?

PERNILLA

Jo, kanske senare.

KARIN

Ska du inte vänta med att packa upp allt därå?

PERNILLA

Ärligt talat så skäms jag. Vill inte att han ska se.

KARIN

Skulle det inte bli bättre av att prata tidigare än senare? Så ni kan förbereda er?

PERNILLA

Jo, kanske lite senare.

Pernilla försöker lämna badrummet Karin lägger en försonlig hand på hennes bröst.

KARIN

Du, det perfekta tillfället kommer inte att komma. Prata med honom nu, du förtjänar det.

KÖKET

Mårten Robert står med barnen i köket.

MÅRTEN

Så först måste vi bryna köttet, och för det behöver vi fett.

Mårten tömmer påsen med kött på ett fat när Pernilla kommer in.

PERNILLA

Hur går det här då?

GUSTAV

Vi lagar mat.

PERNILLA

Ja, jag ser det. Riktiga mästarkockar här.

MÅRTEN

(till Petra)

Jag trot att grytan är tillräckligt varm nu.

Petra lägger i köttet i pannan.

MÅRTEN

Å så vänder du så att det bryns på alla sidor.

Karin kommer in med ett isblock och ställer det i kylan.

PERNILLA
Mårten skulle du kunna komma och ta
en titt på en grej?

MÅRTEN
Vadå?

PERNILLA
Nä, men jag skulle behöva stämma av
lite grejer.

Karin kastar en blick över axeln på Pernilla och Mårten.

MÅRTEN
Absolut, eh--

PERNILLA
Tänkte att det är bra om de vuxna
prata då och då, funkar liksom.

MÅRTEN
Det är ju bara att vi precis har
kommit igång här och--

PERNILLA
Men vadå du pysslar ju alltid med
nått.

MÅRTEN
Kan ju inte bara lämna ungarna här
själva! Med all mat.

PERNILLA
Vadå, det är väl bara ta av
kastrullen från spisen, det är inga
konstigheter.

MÅRTEN
Va fan e det som är så jävla viktigt
nu då?

PERNILLA
Ja, det får du väl se.

MÅRTEN
Men om jag har riskerat mitt arsle
för att få ta på lite protein, då är
det väl synd om maten blir förstörd.

Pernilla lämnar köket och passerar Karin som inte kan
dölja sin besvikelse.

GÄSTRUMMET

Robert går igenom packningen på golvet när Karin kommer in.

ROBERT
Hade lagt batterierna i den andra väskan?

KARIN
Jag la den i den blå

ROBERT
Jag la en repbroms tillsammans med dina stegjärn.

Karin tömmer en ryggsäck och radar upp innehålllet i exakta kolumner på golvet.

ROBERT
Ska du verkligen ha så där mycket klorin?

Karin tittar på en gammal pet flaska med en klar vätska.

KARIN
Vadå, det är väl bra?

ROBERT
Men man behöver bara någon droppe i vattentanken.

KARIN
Jo men vi vet ju om vi kanske blir kvar längre nånstans.

ROBERT
Ah, ja vet inte

KARIN
Man vet ju inte liksom.

ROBERT
Vi kanske kan se hur mycket vi gör av med.

KARIN
Vi kan ju alltid försöka sälja det om vi inte gör av med så mycket?

ROBERT
Jag tänker ju bara på att vätska e ju sjukt tungt liksom.

Robert kastar en markeringspenna som Karin fångar.

KARIN

Vad ska jag göra med den?

ROBERT

Skriv klorin så vi vet vad det är.

KARIN

Bättre att låta det vara. Mindre riska att någon snor den ifall det ser ut som vatten.

ROBERT

Bra tänkt.

KÖKET

Mårten står med Petra , Moa och Gustav framför grytan på spisen.

MÅRTEN

Sådär, då lägger vi på locket så det här får puttra över låg värme.

Han öppnar luckan till elden.

MÅRTEN

Ni får kika in här med jämna mellanrum och se till att det inte brinner mer eller mindre.

PETRA

Ska vi bara ta de små flisorna då?

MÅRTEN

Ah, precis- Använd bara de små så ni har mer kontroll. Ni kanske kan duga så länge så kan jag se vad mamma hade på hjärtat.

Mårten lämnar barnen i köket.

VARDAGSRUMMET

Mårten tittar in.

MÅRTEN

Pernilla?

Hon är inte där, han går vidare.

HALLEN

Mårten öppnar dörren till källaren.

MÅRTEN
 (ropar ner)
 Pernilla?

Inget svar.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert ser över sin packning när Mårten kommer in.

MÅRTEN
 Har ni sett Pernilla?

KARIN
 Nä?

ÖVERVÅNINGEN

Mårten går runt och ser sig om.

SÄNGKAMMAREN

Mårten hittar Pernilla utslagen på sängen. Han sätter sig försiktigt bredvid, smeker hennes kind och ler.

Mårten reser sig från sängen, lämnar rummet.

GÅRDSPLANEN

Robert och Mårten hakar loss Volvon från Folkan.

MÅRTEN
 Det var ju jåkla bussigt att du fick
 loss den ur snön,

ROBERT
 Ja det var lite meck men den här
 gamla skrothögen e ganska stark.

Mårten sätter sig bakom ratten på Volvon.

MÅRTEN
 Nä men det var ju en jåkla tur att
 ni kom förbi annars vet jag inte hur
 jag skulle ha fått--

Mårten försöker starta bilen men den är död.

MÅRTEN
 Va fan då?

ROBERT
Vill den inte?

MÅRTEN
Den funkade ju när jag lämnade den
igår.

ROBERT
Kan det vara batterierna eller
något?

MÅRTEN
Det ska nog inte vara det. Jag såg
till att allt var av när jag lämnade
den, eller?

Mårten lutar sig fram och försöker tyda symbolerna på
panelen.

MÅRTEN
Det där betyder väl att batteriet är
i sin ordning? eller?

ROBERT
Då är det nog inte batteriet.

Mårten öppnar motorhuven.

ROBERT
Så vad fan hände egentligen?

Mårten tittar runt under motorhuven.

MÅRTEN
Varför jag körde av vägen?

KARIN (U.B)
Kom killar! Maten är klar!

KÖKET

Karin och Robert sätter sig vid det dukade matbordet
medans Petra ställer fram bestick åt Moa, Gustav och
Oskar. Mårten öppnar en PLASTDUNK och håller upp en klar
vätska i ett snapsglas.

MÅRTEN
(till Robert)
Här ska ni få lite vuxensaft som
värmer.

PETRA
(till Pernilla)
Varför får vi inte sitt med er för?

ROBERT
(till Mårten)
Vad är det för nått?

PERNILLA
(till Petra)
Vi får inte plats alla här.

Robert sniffar på sitt glas, ryggar tillbaka från ångorna.

ROBERT
Jisses

Mårten garvar och håller upp åt Karin.

PERNILLA
(till Petra)
Dessutom behöver vi prata om
vuxensaker.

KARIN
Ere nått du gör själv?

MÅRTEN
(flinandes)
Själv? Eru tokig eller, det är ju
olagligt.

MÅRTEN
Nä. Vi får det från Grannen här, en
bit bort.

*TODO: Eventuellt låt både Mårten och Pernilla supa men
Mårten super mer
Pernilla tittar över axeln på Mårten medans hon lägger upp
maten åt barnen.
TODO: Robert klarar inte spriten men Karin gillar det*

GUSTAV
(till Pernilla)
Kan jag få mer?

PERNILLA
Börja med det där hjärtat och se
först om du gillar det.

MÅRTEN
(till Karin)
Ingen smak upplevelse kanske men dan
desinfektan pipan.

ROBERT
Man blir inte blind av det här va?

MÅRTEN
Nä, va fan.

MÅRTEN

Ouf! Den sat.

Mårten sveper sitt glas och fyller på igen. Barne lämnar köket de vuxna äter.

PERNILLA

Så där ja, varsågod då.

ROBERT

Tackar.

KARIN

Vad festligt att få lite färskt kött.

ROBERT

På burk har man väl ätit på sistone men färsk så här var ju ett tag sen.

PERNILLA

Vad är det för nått?

MÅRTEN

Köttet är faktiskt vildsvin som barnen först bryna och sen kokade långsamt med tomat, kryddor, vitkål.

KARIN

Jag åt vildsvin för jättelänge sen visserligen men jag kunde inte minnas att det smakar så här gott.

MÅRTEN

Tack.

KARIN

Hur fick du tag på det?

MÅRTEN

Det ska ja berätta,
(till Robert)
Du frågade ju också vad som hände med bilen.

ROBERT

Ja?

Mårten sveper ett glas och fyller från plastdunken som vi ser att Pernilla noterar.

MÅRTEN

Jag är skyldig alla en förklaring för min frånvaro. Ursäkta att jag gjorde er oroliga, det blev lite av ett äventyr. Jag var på väg hem med bilen igår kväll försöker undvika att ta den för att spara bensin men jag var tvungen att XXXXXX. Så jag kommer körandes på vägen tillbaka, sikten är dålig för det snöar och har sig. Så jag lutar mig framåt och kisar hela vägen.

Mårten släpper besticken för att visa.

MÅRTEN

Sikten är dålig och ingen saltar ju de här vägarna längre så jag kör långsamt. Men sen ser jag, långt där borta på vägen, beslöjad av snöstormen. En flock vildsvin som traskar över vägen åh jag brukar ju försöka jaga när jag kan och då och då fångar jag till och med nått men jag ser ju här världens chans att få ett helt gäng med dom jävlarna. Så det dröjer ju inte länge tills jag tänker kvickt och trycker gasen i botten och bara bränner mot de här svinen. Sen vet jag vafan vad som hände. Volvon började svaja. Jag tappade kontroll över henne. När jag försökte bromsa så blev det bara värre, jag åkte av vägen men landar i en snödriva. Jävla tur att jag hade bälte.

KARIN

Gjorde du inte illa dig?

MÅRTEN

Snön dämpade smällen ganska fint. Men jag fick ju inte upp dörren först och fick klättra ut genom fönstret. Så jag är ju ändå lite snurrig först, allt jag ser är ju bara vitt. Plötsligt ser jag den, någonting rött där borta på vägen. Kanske 30-40 meter bakom mig. Jag närmar mig försiktigt och mycket riktigt, där ligger hon och tar sina sista andetag medans blodet rinner ut i snön. Jag såg aldrig att jag prejade en ung sugga. Så jag rusar till bilen för att hitta något tillhygge, måste ju få slut på eländet. Det bästa jag hittar är däckjärnet så det får duga. Sen står jag där med mitt byte men inget transportmedel. Jag försöker backa ur men bilen kliar sig bara djupare i snön. Det är ju inte så långt att gå hem och nu på sommaren så är det ljust ute även när det blir sent. Men om jag lämnar svinet här så kommer ju skraparna ta den, eller ännu värre granngubben. Åh jag tänker ju liksom att det här är ju min roadkill som jag riskerat livet för--

PERNILLA

Så jävla pantat

MÅRTEN

Jag kan ju inte låta någon anna lägga vantarna på den. Det här proteinet ska ju min fru och mina barn ha. Ah jag får nån slags fix idé. Tunnelseénde så jag hittar en ikea kasse i bilen, slänger upp den jäveln på ryggen.

ROBERT

Hur stor var den då?

MÅRTEN

Så här någonting. Den var ju inte fullvuxen så det gick ju att bära men ingen liten kulting heller. Så jag släpade på den där jäveln och det var ju lättare sagt än gjort. Det blir sent och jag får syn på Anderssons övergivna gamla. Vid det här läget är jag helt slut. Ja tänkte först bara att jag skulle pusta ut men jag blev nog lite för bekväm när jag slog mig ner i allt hö de lämnat kvar för jag somna som en stock.

ROBERT

Låg du och kelade med grisen eller? haha.

MÅRTEN

Det skulle ju ha varit nåt, ha. Nä jag var tvungen att få ner temperaturen så att den inte skulle börja ruttna av sin egen kroppsvärme, skulle ju ha varit mysigt annars, även om jag hade föredragit att ligga bredvid Pernilla.

PERNILLA

Gulligt av dig.

MÅRTEN

Men verkligen det var inte meningen att jag skulle övernatta i ladan. Jag hade inte ens många fler timmar att släpa innan jag skulle ha varit tillbaka. Jag var helt slut och slocknade där i halmen, förlåt.

Pernilla tittar upp från bordet på Mårten.

MÅRTEN

Hursomhelst, när jag vaknar så slänger jag vildsvinet på ryggen och rusar vidare em genom snön och det var fan längre än jag föreställde mig. MEN men, vad ska man göra. Så jag är helt besatt vid tanken att sprätta upp den här jäveln men jag vet att Petra är lite känslig med djur och sånt. Dessutom är det för varmt i huset om man inte kommer äta allt på en gång. Men jag vill ju att vi ska kunna spara lite, så istället för att säga hej och att ta allt är ok, vilket kanske är vad jag skulle ha gjort, så började jag skära upp henne över några utlagda sopsäckar i fritidshuset där det var kyligt och bra.

(till Robert och Karin)

Jag såg inte er buss, när var det ni kom?

ROBERT

Vi kom ganska tidigt men jag körde iväg sen för att hitta dig.

MÅRTEN

Ja, för när jag var klar och kom ut så stod Folk och vår bil bara där på gården helt plötsligt.

KARIN

Förstår att det verkar som trolleri, men att att ta sig ut från stan var inte helt lätt heller.

MÅRTEN

Kan tänka mig det. Hur är det där egentligen?

Robert och Karin svara inte.

MÅRTEN

Är det så illa?

ROBERT

Äh, det var fruktansvärt.

KARIN

Total, jävla, anarki.

MÅRTEN

Ah, där gick det inte att ringa längre så började vi bli riktigt oroliga.

PERNILLA

Det var ju stökigt när vi lämnade stan och åkte ut hit. Först var det ju bara tänkt att vara tillfälligt tills saker och ting lugnat ner sig.

MÅRTEN

Sen hörde vi bara värre och värre saker från de som var på väg söderut.

PERNILLA

Vi hoppas att ni skulle lyckas ta er ut men eftersom färre och färre bilar syntas borta på motorvägen så, ja när den till slut blev helt igensnöd så tappade vi hoppet.

Pernilla ser Mårten fylla ett till glas från plastdunken.

MÅRTEN

Så hur är det?

ROBERT

De som är kvar sitter och trycker i sina bostäder och vaktar konserverna de roffat åt sig från upploppen.

PERNILLA

Och de gamla? De sjuka?

ROBERT

De har det nog inte gått så bra för.

KARIN

De skickade hem oss och stängde efter andra stora upploppet.

PERNILLA

Stängt? De kan väl inte stänga ett sjukhus?

KARIN

Läkarna var ju några av de första som drog. Vi systrar försökte upprätthålla verksamheten så gott vi kunde men när folk kunde bara vandra in och roffa åt sig lite vad dom ville så tog inte lång tid tills vi var utrensade.

MÅRTEN

Vadå, var det kriminella gäng som bara--

KARIN

Nä, inga gäng. Inte vad jag kunde se. Helt vanliga människor som du och jag. Det var det som var läskigast. Inte strömvabrotten eller all snö som bara fortsatte att komma, de obehagligaste var paniken som fräste igenom alla civilisationens lager och gjorde helt vanliga människor, som alla vi, kunde dyrka loss en gatsten och sila den genom rutan hos deras egna livsmedelsbutik.

PERNILLA

De är ju helt otroligt.

KARIN

Eller vandra in hos oss på akuten och plocka åt sig allt de kunde bära.

PERNILLA

Men polisen då?

ROBERT

Polisen? Ha?! Vid det här läget var det var man för sig.

KARIN

Ok att man tar bandage och sånt men folk kom släpandes på maskiner de aldrig ens skulle kunna lista ut hur man använder. Många läkare vet inte ens hur man använder den här tekniken.

ROBERT

De kanske hade tänkt att sälja på svarta marknaden?

KARIN

Visst men till vem? Vem köper en EKG-maskin och har hemma?

De sitter tysta, tänker.

KARIN

Det var vansinne, rent vansinne. De sa till oss att vi inte fick stoppa dem för det kunde vara farligt men jag stod nog och viftade med en krycka en och en annan gång.

ROBERT

Går inte det emot den Hippokratiska eden? Gör ingen skada?

KARIN

De är bara läkarna som måste följa
den, vi sköterskor skiter i.

ROBERT

Om jag hade vetat det då så skulle
jag nog inte låtit dig gå dit.

MÅRTEN

Tur att det inte slutade illa.

KARIN

En del sluta det illa för. men vi
pysslade om dem sen också.

PERNILLA

Herre gud.

KARIN

Men det är ju en sak när någon
försöker norpa saker från förråden,
men när man försöker sno sånt som
används av en hjälplös patient, där
går fan min gräns för vad jag kan
stå och se på.

MÅRTEN

Skönt att ni lyckades ta er ut och
är här nu iallafall. Kommer bara
vara härligt att familjen är förenad
och vi är fler här i huset.

Robert och Karin tittar på varandra, Karin tittar ner i
bordet.

PERNILLA

De kommer inte stanna, de ska vidare
söderut.

MÅRTEN

Söder ut?

MÅRTEN

Åh, sen då?

KARIN

Hela vägen ner.

MÅRTEN

Vadå, över medelhavet?

ROBERT

Vi ska ta oss till kolonierna

MÅRTEN

Libyen?

KARIN

Ja--

PERNILLA

Karin och Robert berätta för mig när du var borta, de vill att vi följer med.

MÅRTEN

Jaha? Och när skulle det här ske?

KARIN

Vi ska möta gruppen vid Malmö imorgon, guiderna möter oss nere vid kajen vid skymningen för att ta oss över transporten till Danmark. Sen tar vi oss vidare--

MÅRTEN

Guider? Kalla det för vad det är. Det är människosmugglare. Hur mycket ger ni dom?

ROBERT

Det är vad friheten kostar.

KARIN

Vi ger dem allt vi har.

ROBERT

Men då tar de oss från Malmö till koloniernas murar.

PERNILLA

Eftersom de inte går att flyga till asien längre så kan det vara enda sättet att ta sig till säkerhet.

KARIN

Nu när det är sommar så kan det här vara sista chansen att ta sig till Europa och fortsätta vidare.

ROBERT

Kolonierna har sitt eget jordbruk, det har fått igång en lokal ekonomi på liten skala.

KARIN

De har starta skolor för barnen också.

MÅRTEN

Bedårande en liten välfärdsstat på den nordafrikanska kusten, och vem ska skydda er genom Europa? En bunt svenska miljöflyktingar med alla värdesaker de äger.

PERNILLA

Ja, hur har ni tänkt skydda er? Ni har ju inga vapen eller nått.

ROBERT

De andra ska ha vapen.

MÅRTEN

Vad snackar vi för vapen då? Det finns ju vapen och vapen.

ROBERT

Från utförsäljningen

MÅRTEN

Stöldgods från försvarsmakten.

ROBERT

Vi vill alla att rätt ska vara rätt men vi tyvärr så är det valet inte ett privilegium som ges den som vill överleva.

MÅRTEN

Över min döda kropp att mina barn ska sätta sig i någon gummibåt över medelhavet. Hellre stanna här och rida ut den här långa vintern tills den är över och allt blir normalt igen.

KARIN

Och om det inte blir det?

MÅRTEN

Det vet ni inte.

KARIN

Då finns det ingen framtid för era barn här.

MÅRTEN

Vi kanske inte kan räkna med att staten ska fixa saker åt oss eller de bekvämligheter som elektriciteten erbjöd men, det är inget nytt. Våra förfäder levde ju här uppe i norr i tusentals år. Kan dom så kan väl vi?

ROBERT

Jag tror inte det är riktigt samma sak. De levde under klarare förhållanden än vi. Men de kunde alltid spara mat som de jagade och samlade över sommaren. Vi lever på rationer. Den lilla maten som blir kvar men som bara blir mindre och mindre. Vad gör vi när den tar slut?

MÅRTEN

Mycket mat har ju övergivits också, det är ju inte lika många människor kvar nu.

KARIN

Ni var tidiga med att lämna stan det gjorde ni rätt i ~~knappblöjda~~ att ta sig ur. Vi kan inte stanna här för länge. Snart kanske det blir omöjligt att lämna den skandinaviska halvön. Följ med oss innan det blir för sent.

De sitter tysta en stund.

PERNILLA

Men det skulle inte vara bättre att avvakta lite och se? Tänk om det blir bättre, då har ni ju lämnat allt.

ROBERT

Självklart kan det ju bli bättre, det vet man ju inte.

KARIN

Blir ni för undernärda så kanske inte spelar någon roll hur mycket ni vill ta er härifrån, ni kommer inte ha krafterna.

GUSTAV (U.B)

Mamma! Jag åt upp allt på min tallrik.

Moa, Petra Gustav och Oskar dundrar in med sina tallrikar och släpper dem i sinken. De vuxna sväljer orden.

KARIN

Har ni gjort klart alla läxor?

MOA

Jag tror det.

GUSTAV

Oskar ritade inga kartor.

KARIN

Oskar ritar andra saker.

ROBERT

Alla gör så gott de kan Gustav.

Pernilla drar sina fingrar genom Oskars hår och pussar honom på pannan, Mårten ställer sig.

MÅRTEN

Jag har lite av en överraskning till alla små barn och kanske till de lite större barnen också.

PETRA

Vad då för överraskning?

MÅRTEN

Ni ska få se, vänta lite.

Mårten kilar ut ur köket.

PETRA

Vad är det för överraskning?

PERNILLA

Åh, jag vet inte. Vet du vad han har för sig?

ROBERT

Nä, tyvärr. Jag har ingen aning.

GUSTAV

Ska vi få godis?

KARIN

Så kul ska vi nog inte ha det.

MÅRTEN (U.B)

(från källaren)

Är ni redo?

BARNEN

(ropar)

Ja!

PETRA

Vi är redo pappa!

Mårten kommer tillbaka kånkandes på en rutten, gammal MIDSOMMARSTÅNG.

MÅRTEN

Är det någon som vet vad här är?

GUSTAV

Jag vet! Jag vet!

MÅRTEN

Åh, vad tror du att det är?

GUSTAV

Det är ett kors.

KARIN

Ah, det var väl ett tag sen vi firade midsommar.

PERNILLA

Inte vi heller.

MÅRTEN

Jag hittade den här i morfarslada. Nu när det inte har varit så soligt och varmt på ett tag så har den här fått falla i glömska. Det här är en midsommarstång och den använde vi när vi firade midsommar den sista fredagen varje juni månad. Och vet ni vilken dag detta är?

PETRA

Jag minns att vi firade det.

PERNILLA

Är det redan den 24:de idag?

MÅRTEN

Idag är det midsommar!

KARIN

Midsommar är väl ändå en skördehögtid ska vi verkligen fira det när inget kan växa?

MÅRTEN

Jo, förvisso men det är ju också årets ljusaste dag. Å det är det ju fortfarande.

PERNILLA

Ja men det är ju kanske kul.

Gustav börjar hänga på stången.

KARIN

(till Mårten)

Du kanske kan passa på och förklara vad stången representerar?

PETRA

Det är en hednisk fallossymbol.

De vuxna tittar på Petra, snopet.

PERNILLA

Ja Petra kanske har rotat lite för
mycket i morfars gamla bibliotek.

MÅRTEN

Jo, men visst stämmer det, Petra.
Sverige var det sista landet i
Europa att bli kristet, dessutom var
vi utom räckhåll från kyrkan i Rom,
så vi har kvar flera hedniska
traditioner.

MOA

Vad är hednisk?

PETRA

Religioner som inte är kristna.

ROBERT

Dom trodde på Oden eller Tor och
sånt.

KARIN

Ser den inte lite sliten ut?

MÅRTEN

Jo, men jag tänkte barnen kunde få
pynta den lite, tänkte knyta om den
här knuten också så den sitter
bättre.

ROBERT

Pynta?

KARIN

De är ju ingen julgran?

MÅRTEN

Nä, nä. Men jag tänkte man kanske
kunde knyta lite granris så det blir
lite mer grönt liksom.

Mårten tar ett trassel av FULA PLASTVÄXTER.

KARIN

Det är väl björk eller nåt man ska
ha? eller?

MÅRTEN

Jo, men finns ju inte det så jag
tänkte att gran kan bli fint det
också.

PERNILLA

Ja, men det här kan väl vara kul att
pyssla med?

(till barnen)

Eller hur hörni?

VARDAGSRUMMET

Mårten och Robert lägger ut midsommarstången på
soffbordet.

KÖKET

Pernilla och KARIN diskar och torkar bordet.

VARDAGSRUMMET

Mårten och Robert organiserar barnen att dekorerar
midsommarstången.

MÅRTEN

Robert, är det ok att jag lämnar dig
här medans jag tar en titt på bilen?

ROBERT

Ah, visst

(till Moa)

Vänta, jag kan hålla medans du
knyter.

GÅRDSPLANEN

Mårten lyfter motorhuven på Volvon och glor runt
aningslöst.

KÖKET

Karin och Pernilla torkar disken.

MÅRTEN (U.B)

(ropar från andra rummet)

Pernilla har du sett mina verktyg?

PERNILLA

(ropar)

Var det inte Oskars säng du fixade
sist?

Mårten kommer in i köket.

MÅRTEN

Jo, men jag hittar den inte där. Kan
inte du hjälpa mig leta, snälla?

Pernilla släpper disken, lämnar köket.

PERNILLA

Men vadå, brukar dom inte alltid
ligga här borta?

VARDAGSRUMMET

Pernilla och Mårten hjälps åt att flytta på högar av bråte
medans barnen pysslar med midsommarstången.

ROBERT

Ni är välkomna att låna våra verktyg
om ni vill?

PERNILLA

Ja men det är väl bra?

MÅRTEN

Vi måste ju ha våra verktyg, det kan
ju inte vara så svårt att hitta?

SÄNGKAMMAREN

Pernilla flyttar runt högar med prylar för att hitta
verktygen.

FÖRRÅD

Mårten tömmer ut ett förråd för att försöka hitta
verktygen.

VARDAGSRUMMET

Barnen pysslar med den improviserade midsommarkransen. Den
knyter fast olika övergivna prydnadssaker som dräller runt
på golvet i vardagsrummet.

GÄSTRUMMET

Robert och Karin går igenom sin packning när Pernilla
kommer in.

PERNILLA

Hej förlåt att jag stör, ni har inte
sett en kasse med några verktyg här?

KARIN

Nä, har du?

ROBERT

Nä, det är så mycket grejer vi bara skjutit upp det mot väggen där.

Pernilla närmar sig högen med skrot, antikviteter och annat bråte.

PERNILLA

Ere lugnt om jag?

KARIN

Absolut.

Karin och Robert återgår till att se över sin packning medans Pernilla rotar igenom högarna.

KARIN

Skulle det inte vara lättare att hålla koll på de mer väsentliga sakerna om ni inte hade så mycket prylar, kanske.

PERNILLA

Jo, jag vet. Det har blivit så himla mycket det är Mårten som släpar hem sånt han har fyndat på granngårdarna, mycket är ju kanske inte så användbart men det händer ju ibland att något kommer till nytta.

KARIN

Det är bara så mycket, måste ni verkligen ha allt i hemmet?

PERNILLA

Det e kanske inte en så tjusig lösning men vet inte om vi har så mycket val när det är skrapare som smyger runt tomten och snor allt de kan komma åt.

KARIN

Det är ju bara så mycket grejer.

PERNILLA

Vadå sist imorse så behövde jag XXXXXX. Det är inte som att jag bara skulle kunna dra ner till centrum och köpa en.

KARIN

Nä, nä. Jag förstår det. Det är jättebra att ni tar vara på det ni kommer över men--

PERNILLA

Vi har snackat om att sortera upp det bättre. Men som ni kanske har märkt den lilla tiden ni varit här är att vi har ganska mycket att stå i här.

Pernilla börjar lasta tillbaka de sakerna hon rivit fram.

KARIN

Jo, jo. Det är ju ingen som säger att ni inte har det tufft.

Karin ser sig omkring och håller träningsredskapet EZ Crunch.

KARIN

Jag tänker bara att det är vissa saker som ni kommer klara er utan.

PERNILLA

Jag använder den där ibland.

KARIN

När använde du den här sist?

Karin håller upp en ÄPPELSKALARE, Pernilla svarar inte.

KARIN

Det är bara så mycket grejer. Det kan inte vara hälsosamt för varken er eller barnen när det är så himla mycket prylar.

Pernilla staplar tillbaka de sista prylarna och torkar sina dammiga händer på byxorna.

PERNILLA

Det kanske är lite stökigt men vi jobbar på det. Hade bott här lite längre hade ni vetat rätt skrotbit vid rätt tillfälle kan göra skillnaden för oss och våra barn. Om det var far att ni ska dra imorgon så kanske ni hade fått oturen att lära er det här själva.

Pernilla stormar ut. Robert klappar Karin på axeln.

KÖKET

Mårten rotar under diskbänken, Pernilla kommer in.

PERNILLA

De var inte i gästrummet heller.

MÅRTEN
(från under diskbänken)

Va?

VI HÖR EN DUNS.

MÅRTEN
(från under diskbänken)

Aj!

Mårten tittar fram under diskbänken och tar sig för pannan.

PERNILLA
Vafan håller du inte koll på grejerna för?

MÅRTEN
Vafan, det är väl inte bara jag som flyttar på saker i det här huset!

PERNILLA
Vad laga de de sist?

MÅRTEN
Det var väl benet på sängen och sen var det väl dörren till friggeboden.

PERNILLA
Har du kollat där ute?

Mårten tänker.

GÅRDSPLANEN

Robert tröstar Karin som torkar tårarna.

KARIN
Det känns bara som att jag inte når fram till henne. Det är som om det är en vägg mellan oss.

ROBERT
Det kanske bara är mycket nu för båda. Klart ni båda är pressade.

KARIN
Jag vet bara inte vad jag ska säga för att få nått fram. Jag försöker vara lugn och sansad bara som en strategi men samtidigt blir jag vansinnig när jag tänker på vad som väntar de som stannar här.

ROBERT

Jo men det är väl ändå bra att man diskuterar lugnt och sansat och inte blandar in sina egon, då blir det ju liksom bara en stolthets grej av alltihopa.

KARIN

Jag skulle bara vilja skaka om henne, VAKNA! Ser du inte vad som väntar er här?

ROBERT

Det blir nog bara värre då ska du se.

FRIGGEBOD

Pernilla rotar runt bland bråten, flyttar en BANANLÅDA som ramlar ner på golvet så att INNEHÅLLET FALLER UT. Pernilla böjer sig ner över lådan för att stoppa tillbaka prylarna på golvet när hon upptäcker INRAMADE FOTOGRAFIER.

GÄSTRUMMET

Robert och Karin sitter bredvid varandra på sängkanten.

KARIN

Jag känner mig så maktlös, jag vet inte vad jag kan göra.

ROBERT

Jag vet inte om vi kan göra så mycket mer. Alla måste göra sin val. Det är bara vi själva som måste leva med konsekvenserna.

KARIN

Gustav och Petra då? Dom kommer ju få spendera sin framtid här. Vad är deras valfrihet?

ROBERT

Nä, nä.

KARIN

Vad har dom för framtid här ute?

ROBERT

Jo det är hemskt men vi kan ju inte göra så mycket annat än att säga så som läget är.

KARIN

Barnen förtjänar bättre än så här.

ROBERT

Men va ska vi göra, det är inte som
vi kan kidnappa ungarna.

De tänker.

FRIGGEBOD

Pernilla sitter på golvet och tittar igenom de INRAMADE
FOTOGRAFIERNA som ramlat ur lådan.

INFOGA: Ett fuktskada fotografi på KARIN (14) och PERNILLA
(13)

BAM!

Pernilla skräms av dörren som flyger upp.

MÅRTEN (U.B)

Jag har hittat dom!

Mårten står i dörren med en verktygslåda.

PERNILLA

Va, bra.

Mårten lämnar friggeboden, Pernilla lägger fotografierna i
lådor och ställer tillbaka den.

GÅRDSPLANEN

Pernilla kommer ut ur friggeboden och ställer sig bredvid
Mårten som lutar sig över Volvons öppna motorhuven.

PERNILLA

Vad tror du det kan va?

MÅRTEN

Na, det är väl nåt som sket sig när
jag körde av vägen. Man får väl bara
göra en gammal hederlig systematisk
felsökning.

PERNILLA

E du säker på vad du gör nu?

MÅRTEN

Nä, men har du några andra förslag?

Pernilla är tyst.

MÅRTEN

Det var ju inte så en så himla hård
smäll så det är säkert bara någon
sladd som har lossnat.

PERNILLA
Bara du inte förstör den mera.

VARDAGSRUMMET

Robert kommer ner från övervåningen och tittar till Moa, Gustav, Petra och Oskar som pysslar med midsommarkransen.

ROBERT
(i farten)
Går det bra för er?

MOA
Ja, det blir jättefint.

ROBERT
Ja, superfint

Robert fortsätter mot köket men stannar upp när han ser Mårtens hemmagjorda PILBÅGE. Han lyfter upp den och skeptiskt granskar den dåliga konstruktionen.

GÅRDSPLANEN

Mårten står och skruvar under motorhuven, Pernilla sitter i förarsätet med öppen dörr.

PERNILLA
Du de hände en grej imorse som jag inte hann berätta än.

MÅRTEN
Jaha, vadå?

PERNILLA
Jo, en grej med Petra.

MÅRTEN
Ja?

PERNILLA
Hon
hon fick sin första mens.
Mårten stannar upp, tittar förbi motorhuven på Pernilla i förarsätet.

MÅRTEN
Va?

PERNILLA
Jepp.

MÅRTEN
Hur tog hon det?

PERNILLA

Sådär, hon blev ganska rädd först.
Ja det är väl mitt fel. Borde ha
snackat mer med henne om sånt där.

Mårten fortsätter mecka med bilen.

MÅRTEN

Vad sa du då?

PERNILLA

Nä, men det vanliga, att det är helt
normalt å sådär.

MÅRTEN

Ganska ung ändå?

PERNILLA

Nja. Jag var i hennes ålder när jag
fick min mens.

MÅRTEN

Det är väl dig hon brås på då.

PERNILLA

Ja, inte nog är det dig iallafall.

MÅRTEN

Kan inte du testa att starta motorn
igen?

Pernilla vrider om nyckeln, motorn börjar hacka, men
startar inte. Pernilla suckar, Mårten tänker, piller på en
motordel.

MÅRTEN

Testa nu då.

Mårten trycker ner en motordel när Pernilla vrider om
nyckeln.

PANG!

MÅRTEN

AJ!!!

Mårten rycker ut sin skadade hand från den rykande motorn.

PERNILLA

Oj, gubben hur gick det?

MÅRTEN

AAAH! FAN OCKSÅ!

VARDAGSRUMMET

Karin sitter tillsammans med Moa, Gustav, Petra och Oskar som pysslar med midsommarstången. Hon tittar mot fönstret för att se vad som händer på gårdsplanen.

MÅRTEN

(utifrån)

Men håll inte på att pillar på det då!

KARIN

(till barnen)

Oj, det är visst någon som gapar där ute.

PETRA

Det är pappa, han gapar alltid.

KARIN

Ja, ni vet det är inte alltid så lätt att vara vuxen.

PETRA

Nä, så man behöver ju inte göra det svårare för sig.

KARIN

Nä, förhoppningsvis inte. Vad fint du gör Oskar.

Karin lägger sin hand på Oskars rygg.

OSKAR

EEEH!!!

KARIN

Oj, förlåt!

PETRA

Han vill inte att man tar på honom där.

KARIN

Jaha, oj. Ursäkta. Förlåt, Oskar.

Oskar fokuserar på midsommarstången som om inget har hänt.

KARIN

Hur kommer det sig att han inte vill det?

PETRA

Jag tror han har ont där.

KARIN

Ont?

PETRA

Ja.

KARIN

Förlåt, Oskar. Jag ska vara försiktig jag lovar.

Karin lyfter på Oskars T-SHIRT för att titta medans han oberört fortsätter pyssla.

KARIN

Herre gud.

På Oskars rygg är täckt av ett KRAFTIGT UTSLAG.

KARIN

Hur länge har han haft det här?

Petra rycker på axlarna. Karin sänker T-shirten och drar sina fingrarna genom Oskars hår.

KARIN

Vet mamma och pappa om det här?

PETRA

Ja, de har försökt med allt möjligt.

Karin tittar på Oskar, bekymrad.

TOALETTEN

Pernilla tejpar Mårtens HÖGRA HAND med en trasa medans han kvider.

PERNILLA

Så, där.

MÅRTEN

Tack.

Medans ställer undan trasor, sax och tejp. Mårten rotar igenom badrumslådan med sin VÄNSTRA HAND.

PERNILLA

Vad letar du efter?

MÅRTEN

Ska det inte finnas smärtstillande här någonstans?

PERNILLA

Jo, jag såg ett paket här förut men jag tror jag gav den sista halvan som fanns kvar där till Petra.

Mårten tittar på henne, uppgiven.

PERNILLA
Om du kollar i förrådet så kanske
det finns mer?

KÄLLAREN

NÄRBILD: Mårten som rotar igenom en hylla och drar ut
tomma förpackningar, han slutar och drar en suck.

VID BILD: Vi ser hur han står bland högar av tomma
konservburkar, livsmedelsförpackningar och kartonger.
Mårten vadar genom soporna mot trappan upp till
övervåningen

KÖKET

Mårten håller upp glas från plastdunken, shottar den och
drar en lätt suck. Han höjer dunken för att hälla upp ett
glas till men vätskan räcker inte till. Han kikar ner i
plastdunken, snopen.

MÅRTEN
(till själv)
Vafan då?

Han rotar igenom skafferiet och lyckas konsolidera 1 KG
HAVREGRYN från flera påsar.

HALLEN

Mårten försöker klä på sig ytterkläderna med vänster hand.

MÅRTEN
(ropar)
Jag ska springa över till granne en
stund. Jag kommer tillbaka strax.

PERNILLA
(ropar, från övervåningen)
Va inte borta för länge nu.

MÅRTEN
(ropar)
Nä, nä.

PERNILLA
(ropar, från övervåningen)
Glöm inte påken.

Mårten lämnar huset med plastdunken och havregrynet.

VARDAGSRUMMET

Karin sitter med barnen och tar fram burkar med varningssymboler.

KARIN
gick han nu eller?

HALLEN

Robert är passer ett fönster mot gårdsplanen och ser MÅRTEN GÅ MOT VÄGEN. Robert tittar, tänker.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Mårten traskar genom den djupa snön i skogen.

INT. VARDAGSRUMMET, GAMLA GÅRDEN - DAG

Karin sitter på golvet med Moa, Petra, Gustav och Oskar. Hon lägger fram en trave KRETSKORT.

KARIN
Så varje sånt här kort innehåller
flera typer av metaller som alla är
bra för olika saker.

Barnen tittar kretskorten.

KARIN
Men ser ni dom här spikarna här? Är
det nån som vet vad de är gjorda av?

MOA
Dom är gula som guld.

KARIN
Ah, precis. Guld är ju väldigt fint
men det är också bra för annat? Är
det någon som vet?

GUSTAV
Man kan byta saker för det.

KARIN
Ah, precis. Förstår Petra det också?
Om vi säger att du har något jag
behöver men jag har inte något som
du behöver, om jag har guld, då kan
jag ge dig här mpt det som jag
behöver och sen kan ge guldets till
någon annan för något som du
behöver.

PETRA

Men pengar då? I morfars böcker
pratar de alltid om pengar.

KARIN

Ja, men det är vad här är fast
bättre. Pengar av papper är liksom
ett påhitt för att luras.

INT. KÖKET, GRANNENS HUS - DAG

Mårten sitter vid köksbordet när Grannen håller upp
barr-té åt honom. Köket är fyllt med köksredskap, inlagda
grönsaker, förvaringsburkar, andra verktyg och allt
minutiöst organiserat.

MÅRTEN

Det är bra tack.

GRANNEN

Har du kollat säkringarna då? Nån av
dom kan ha ju ha bränts eller nått.

MÅRTEN

Jaha, vad gör man då?

GRANNEN

Ja, om du har tur så har du några
extra där.

MÅRTEN

Och om man inte har några då?

GRANNEN

Ja, då blir det svårare så klart.
Vad står det på panelen när du
vrider om sa du?

MÅRTEN

Jag borde skrivit ner och tagit med
men jag trott att den lyser upp som
vanligt.

GRANNEN

Jag kanske skulle kunna behöva se
det själv.

MÅRTEN

Ah, det skulle verkligen vara
uppskattat.

GRANNEN

För det är den enda kärran ni har nu
eller?

MÅRTEN

Ah, jo

Grannen tänker.

VI KORSKLIPPER MELLAN VARDAGSRUMMET OCH GRANNENS KÖK.

VARDAGSRUMMET

Karin och barnen bryter av datorkomponenter från kretskorten med tång.

CLICHE?

KARIN

Var försiktiga så ni inte slinter och skär i, vissa delar kan vara knivvassa.

GUSTAV

Jag är trött.

KARIN

Kom igen nu, det är bara lite kvar. Det är såhär du blir stark som pappa.

GRANNENS KÖK

Grannen håller upp två snapsglas från en plastdunk.

MÅRTEN

Tack, bara lite, tack.

GRANNEN

När ska dom åka då?

MÅRTEN

De åker imorgon bitti. De ska köra ner till Malmö och möta några smugglar som tar dem till Danmark och sen vidare, ner mot medelhavet.

GRANNEN

Jasså, ja?

Grannen tänker.

GRANNEN

Frågar du mig så gör ni nog rätt i att stann och vänta ut eländet.

MÅRTEN

Jo, ja sa det också.

GRANNEN

En sak är det ju för dom som drog tidigt. När man kunde flyga ut. Ah, fast även dom har man ju hört har en del channel men hur som helst. Nu är det alldeles för farligt. De e jävla massa risiga typer man måste ta sig förbi på vägen.

MÅRTEN

Ah, de är som att tala med vägg när man försöker förklara hur läget är. Iblan vill människor inte lyssna. Jag vet inte om det är så mycket man kan göra. Men det känns ju fruktansvärt för barnen.

GRANNEN

Ah, hemskt. du.

MÅRTEN

Man borde verkligen stoppa dem men jag vet inte hur?

GRANNEN

Du har ju bilproblem. Vad skulle de göra om inte deras bil heller startade.

MÅRTEN

Åh, jag kan inte hålla på att sabotera. Alla måste ju göra sitt val. Vad vet jag vad som är rätt och fel. Allt vi hör är bara rykten.

GRANNEN

Vadå det är väl inte första gången det här händer?

MÅRTEN

Vadå menar du?

GRANNEN

Alla som begav sig till Amerika för en massa år sedan. Det var ju också för att det kom en mindre istid, skörden blev dålig, folk svalt.

MÅRTEN

Vad det därför de emigrerade?

GRANNEN

Delvis.

MÅRTEN

Hm. Men då var det väl bara en sommar som aldrig kom? Inte som nu?

GRANNEN

Det var ju förstås innan det fanns
pastörisering och automatkarbinen så
de hade lite andra förutsättningar.

MÅRTEN

De kanske hade något som vi inte har
nu?

GRANNEN

Jo, det är klart. Folk var nog lite
klokare på den tiden. Vi ser ju hur
lite som krävs för att få fjong på
stadsborna.

MÅRTEN

Det är inte de yttre påfrestningarna
utan moraliska paniken och spiralen
av tystnad som blir vår undergång.

GRANNEN

Bättre att rida ut den här
gudsförgätna vintern här hemma i
sverige, inte tror jag att det är
bättre ända där nere.

VARDAGSRUMMET

Barnen lyssnar på Karin som håller fram pet-flaskor.

KARIN

Så här är då de första kemikalierna
som jag tänkte att vi skulle
använda. Den ena är då något som
kallas saltsyra. Det har då inget
att göra med det slaget vi har i
maten men den heter så iallafall.
Den andra flaskan jag har här är
väteperoxid, kan ni säga det?

ALLA BARNEN

Vä...Väte...Pernilla--

KARIN

Ja det är inte så lätt att uttala,
hur som haver, vi ska ha två delar
saltsyra och en del väteperoxid.

Karin håller upp kemikalierna i en kaffekaraff.

KARIN

Alltså om vi delar upp den här lösningen i tre delar så ska en del vara, saltsyra och två ska vara väteperoxid. Och varför tror ni vi säger så och inte deciliter eller milliliter?

PETRA

För beroende på om man behöver mer eller mindre så kan man ju använda samma förhållande

KARIN

Precis. Å ni ser jag använder den här kaffemuggen det är ju för att att om vi använder plast så smälter det, det är inge kul. Det har Moa och Gustav varit med om. Och m vi använder metal som till exem en plåtburk så kan den faktiskt brytas ner och blandas med de metallerna vi redan har här och vi vill ju inte få in mer av de metaller som vi inte vill ha, vi vill ju fort bort dom så därför är det bäst att använda glas.

Hon sänker ner datorkomponenterna i lösningen och tar fram en gummislang.

KARIN

Och för att hjälpa den här processen så behöver vi lite syre för att hålla vätskan i rörelse utan att förstöra guld flingorna. Här kan du blåsa id en här ändan.

Hon räcker den ena ändan till Gustav och stoppar den andra i glaskaraffen med katorkomponerterna samt lösningen.

GÅRDSPLANEN

Robert konkar packning till folkabussen, slänger in bagaget, drar igen bagageluckan, vänder sig och får syn på FRITIDSHUSET lite längre bort, tittar sig omkring, tittar på fritidshuset och tänker.

GRANNENS KÖKET

Mårten Sitter vid matbordet medans Grannen fixar i köket.

GRANNEN

Vad har du då?

MÅRTEN

Jag tog med den här.

Mårten ställer fram papperspåsen med havregryn på bordet. Grannen vänder sig om och tittar på påsen, ställer fram en köksvåg, väger det.

GRANNEN

(till själv)

Duh, duh, duh.

Grannen tar fram en återslutningsbar fryspåse, håller i havregrynet, sluter påsen och slänger den på en hög med andra, liknande påsar med gryn.

MÅRTEN

Vad tror du?

GRANNEN

Nja, det blir inte så mycket för det där men jag ge lite mer ifall du kan acceptera lite grövre kvalité.

MÅRTEN

Hurdå, vad är det för skillnad, liksom?

GRANNEN

Kanske lite besökare men det ger ju samma effekt om man säger så. Jag spar ju allt, en del satser blir inte lika bra som andra.

MÅRTEN

Men det är väl inte farligt eller sådär?

GRANNEN

Nej, nej. Det är bara en smak grej.

MÅRTEN

Ok, ah men vi kör väl på det.

GRANNEN

Ska bli chefen.

Mårten ser Grannen lämna köket, gå ut i farstun, öppna en LUCKA I GOLVET och klättrar ner.

FRITIDSHUSET

Robert kommer in i fritidshuset och stänger dörren efter sig. Det är mörkt och kusligt. Han tar långsamma steg in.

GRANNENS KÖK

Mårten sitter själv vid köksbordet. Han tar en slurk från tekoppen men stannar upp när han får syn på något U.B

MARTIN POV: Mot ett hörn i rummet bredvid står Grannens AUTOMATKARBIN.

Mårten tittar på vapnet, tittar på luckan i golvet, tänker.

FRITIDSHUSET

Med långsamma steg så närmar sig Robert en SNICKARBÄNK. Han håller för ansiktet i avsky.

ROBERT POV: Vi ser bordet som är täckt med intorkat blod, köttslamsor, inälvor och benflisor.

ROBERT

Fy fan.

GRANNENS KÖK

Mårten stirrar på automatkarbinen,

FRÅN LUCKAN HÖR VI GRANNEN STÖKA RUNT.

FRITIDSHUSET

Robert ser en SVART SOPSÄCK stå på bordet. Han tar en skruvmejsel och använder den för att öppna påsen.

ROBERT

Ah!

Robert ryggar tillbaka, skrämmd.

INFOGA: Ett blodigt avhugget vildsvinshuvud i påsen

Robert försöker samla sig.

GRANNENS KÖK

NÄRBILD: Mårten sitter vid bordet, tittar ner på något han håller i händerna.

VI HÖR GRANNEN KOMMA UPP FRÅN LUCKAN.

VID BILD: Mårten ställer ifrån sig ett inramat fotografi.

Grannen kommer in i köket kånkandes på JÄSHINK. Mårten öppnar sin plastdunk, Grannen sätter in en tratt och håller.

KORSKLIPPNING UPPHÖR.

INT. VARDAGSRUMMET, GAMLA GÅRDEN - DAG

Karin och barnen sitter med tygtrasor knutna över ansiktet och tittar på datorkomponenterna som ligger i kaffe karaffen. Gustav blåser i en trädgårdsslang som går ner i det mörka sturebadet.

KARIN

Så ser ni att vätskan blir lite
grönaktig?
Den kopparn som reagerar mot
svaveldioxiden så om vi rör om lite
här så ska vi se någonting.

Karin rör om med två kinapinnar

KARIN

Ser ni?

Barnen lutar sig fram för att se bättre.

MOA

Det glittrade

KARIN

Visst gör det?

PETRA

Är det guld?

KARIN

Javisst, rent guld. Moa, ta fram
kaffefilter.

Moa tar ett kaffefilter, lägger det i ett durkslag över en plasthink. Karin håller försiktigt den mörka vätskan över filtret när Mårten kommer genom ytterdörren med sin plastdunk.

MÅRTEN

Är ni klara med pyntningen?

MOA

Vi gör guld.

INFOGA: Guldkorn ligger och glimmar i kaffefiltret.

MÅRTEN

(till Karin)

Va fan håller du på med? Du kan ju inte göra det här inne med barnen.

KARIN

Vadå, det är väl bra att de lär sig något användbart?

MÅRTEN

Ta bort Oskar från hinken.

Petra drar tillbaka Oskar som är böjd över hinken och stirrar på guld flingorna.

KARIN

Vi är faktiskt väldigt försiktiga. Det är också bra att lära sig.

MÅRTEN

Det kan man ju göra utan att behöva andas in metallånga.

KARIN

Du har ingen koll på vad du pratar om. Vi är väldigt försiktiga, eller hur barn?

MÅRTEN

Kan ni få klart stängen då?

Barnen visar midsommarstången.

MÅRTEN

Va fint ni har gjort!

Mårten lyfter midsommarstången från golvet. Det är en motbjudande skapelse med olika typer av band och rep knutna för att hålla ihop bara kvistar och andra saker som barnen har fyndat från huset. Pernilla kommer in med en korg och plockar smutsig tvätt från golvet.

MÅRTEN

Titta bad fin.

PERNILLA

Verkligen, Bra jobbat hörni.

Hon fortsätter städa.

PERNILLA

Inte så traditionell men ändå fin.

Karin tar av sig ansiktsmasken och beskådar stängen.

KARIN

Man måste väll få prova på lite nya traditioner. Det har ju blivit jättefint.

Mårten släpar ut stängen i hallen.

MÅRTEN

Klä på en krans så ska vi fira midsommar.

BARNEN

Ja!

PERNILLA

Men ska du inte fixa bilen innan ni ska ut och tramsa er?

MÅRTEN

Vadå tramsa? Det är ju viktigt för barnen med traditioner.

Pernilla tittar på honom, skeptisk.

MÅRTEN

Grannen hade lite ideér på vad det kunde vara. Det är liksom inga konstigheter, det där kommer fixa sig. Hämta de andra så drar vi ut.

EXT. SNÖTÄCKT ÄNG - DAG

Mårten och Robert kånkar på midsommarstången, bakom dem är Pernilla, Karin och barnen som bär spadar.

PERNILLA

Här blir väl bra?

PETRA

Varför kunde vi inte bara sätta upp den på gården?

MÅRTEN

Men hela trakten har firat midsommar på den här ängen i generationer. Så ska väll inte vi vara sämre?

KARIN

De började fira på den här ängen när vi var i tonåren. När marken bredvid blev jordbruk så stank gödslet för mycket.

MÅRTEN

Då är det väl ändå kul att få fira
på samma plats som mormor och
morfar. Traditioner är viktigt.

PERNILLA

Ok, nu får det räcka. Det här blir
bra.

MÅRTEN

Men var det inte lite längre bort?

PERNILLA

Nej, det var typ här. Jag vet, du
var bara med här två gånger.

MÅRTEN

Jaja, vi säger väl här då.

Mårten och Robert släpper stängen och börjar gräva ett hål
i snön med varsin spade. Medans barnen leker i snön.

MÅRTEN

Det här har jag sett fram emot.

ROBERT

Jo, det var ett tag sen vi firade
något alla tillsammans.

MÅRTEN

Ja, men det är väl på tiden

PERNILLA

(till barnen)

Kommer ni ihåg några av de här
danserna hörni.

PETRA

Jag kommer ihåg.

KARIN

Ja, men du kanske inte vara lika
liten som de andra sist.

PERNILLA

Får väl se hur mycket jag kommer
ihåg själv här.

ROBERT

Vad tror du, kanske det räcker så?

MOA

Mamma jag är kall.

KARIN

Jag sa ju att du skulle ta en extra tröja, spring runt lite så får du upp värmen.

MÅRTEN

Ok, men ska vi testa och se om vi får upp den så här då?

KARIN

Kom barn, nu ska vi resa stången.

Barnen hjälper Mårten och Robert att få upp midsommarstången.

PERNILLA

titta vad fint. Om man bara kunde ta en bild.

De fyller på hålet med snö för att säkra stammen. Robert tar en paus för att hämta andan.

KARIN

Tänk om det alltid krävdes så här lite möda för att få stången att resa sig.

ROBERT

Roligt.

Pernilla och Karin flinar.

ROBERT

Med rätt håll så.

PERNILLA

Appropa hål, är den ändå inte lite sne?

Mårten och Robert tar ett steg ifrån och ser att den lutar.

MÅRTEN

Jo, kanske en del.

KARIN

Kanske inte blir så mycket skörd om någon får den i huvudet.

ROBERT

Nämen det väl stabilt. Det är bara att den är lite sne.

MÅRTEN

Ja men. Det är väl indikativt av den här midsommaren. Allt är inte perfekt men vi gör vårt bästa. Nu tycker jag vi dansar, vad ska vi köra?

KARIN

Små grodorna är väl ändå roligast.

MÅRTEN

Ja, men de gör vi
(till barnen)
Kan ni den?

KARIN

De kan ha varit längesen sen sist men ni kan följa oss vuxna så kanske det kommer tillbaka.

PETRA

Jag och Oskar kan gärna se på.

De andra bildar en ring runt stängen.

ALLA VUXNA

(sjungandes)

*Små grodorna, små grodorna är
lustiga att se. Små grodorna, små
grodorna är lustiga att se, ej öron,
ej öron, ej svansar, har de, ej
öron, ej öron, ej svansar, har de.
Koack, ack, aa, koack, ack, ack,
ack, ack, ack, ack, koack, ack, ack,
ack, koack, ack, ack, koack, ack
ack, kaa.*

Mårten ser att Petra står vid sidan av.

MÅRTEN

Men Petra ska du inte vara med?

PETRA

Nä, jag ser hellre på.

Mårten lämnar dansen och går fram till henne.

MÅRTEN

Men vadå, där är väl klart att du ska vara med.

PERNILLA

Låt henne va, hon vill ju inte.

MÅRTEN

Men det är väl Petra tillräckligt gammal för att säga själv.

(till Petra)

Vadå mår du inte bra eller?

PETRA

Nä, men jag bara känner inte för det.

MÅRTEN

Men nu när vi har släpat ut den här stängen--

PERNILLA

men du kan ju inte tvinga henne att dansa om hon inte känner för det.

MÅRTEN

Men det är väl ingen som tvingar någon här, jag försöker ju bara höra med min dotter hur det är med henne. Får jag inte göra det eller?!

PERNILLA

Alla får göra som dom vill.

MÅRTEN

Ja, tydligen.

MOA

Mamma, jag fryser.

KARIN

Vad finns det för andra sånger?

FRÅN HUSET HÖR VI GLAS KROSSAS.

KARIN

Vad var det?

PERNILLA

Huset!

MÅRTEN

(till Karin)

Vänta här

(till Pernilla och Robert)

Kom!

Mårten, Pernilla och Robert springer tillbaka mot huset.

EXT. BAKOM HUSET - DAG

Mårten, Pernilla och Robert kommer springande mot huset, passerar en hög med bråte.

MÅRTEN

Här! Här!

Mårten greppar en plastkvast, Robert tar en kratta och Pernilla tar en gren.

GÅRDSPLANEN

De springer in på gården sina tillhyggen i högsta hugg, vrålandes medans SJU MASKERADE PERSONER väller ut ur huset, armarna fulla med förnödenheter. De maskerade personerna springer mot en TRAKTOR MED FLAK som väntar längre bort, vid vägen. Pernilla, Robert och Mårten försöker mota bort dem.

PERNILLA

Chas! Chas!

ROBERT

Iväg med er! Jäkla skrapar äckel!

Pernilla kutar upp för trapporna till verandan och in genom den öppna ytterdörren men blir tacklad av en MASKERAD PERSON som kommer utspringandes med stöldgods prylar.

De båda faller ner på verandan men Pernilla lyckas ta sig upp snabbare och drämmer en kruka i huvudet på Personen när denne försöker resa sig. Pernilla blänger förskräckt på den livlösa kroppen.

Vid vägen försöker Robert och Mårten rycka tillbaka saker från personer som har hoppat upp på flaket till traktorn kör iväg, de ger upp och rör sig tillbaka till huset.

MÅRTEN

(till Robert)

Fy fan asså.

ROBERT

Bra jobbat hörriu.

MÅRTEN

Vilka jävla äckel, alltså.

Mårten och Robert får syn på Pernilla som står över den livlösa kroppen som fortfarande är vänd med ansiktet neråt.

PERNILLA

Jag vet inte, allt gick så snabbt,

De stirrar ner på personen. Robert vänder på kroppen, tar av masken och vi ser att det är en KVINNA (35) som stirrar med livlösa ögon. Robert böjer sig fram och lyssnar efter andningen, känner sedan efter pulsen.

PERNILLA

Det skedde så snabbt. Jag trodde

MÅRTEN

Det är ok, det var i självförsvar.

ROBERT

Det är inget vi kan göra nu. Jag går
och hämtar Karin och barnen. Göm
henne bakom boden eller nått så de
slipper se.

MÅRTEN

(till Pernilla)

Det är OK, du försvarar ditt hem.

Mårten och Pernilla släpar kvinnans kropp över gården och
bakom friggeboden.

EXT. SNÖTÄCKT ÄNG - DAG

Robert kommer tillbaka till midsommarstången men Karin och
barnen är inte där.

ROBERT

Hallå!? Karin!?

Längre bort ur skogen kommer Karin och barnen, de möts.

ROBERT

Sådär hörni, nu är faran över. Allt
gick bra, inget att oroa sig för.

Moa och Gustav omfamnar Robert.

KARIN

Var det skrapare?

ROBERT

Ja, men vi lyckades jaga iväg alla.

PETRA

Var är mamma och pappa?

ROBERT

De är vid huset, kom så går vi
tillbaka.

EXT. BAKOM FRIGGEBOD, GAMLA GÅRDEN - DAG

Pernilla och Mårten står och glor på kroppen.

PERNILLA

Vad ska vi göra med henne då?

MÅRTEN

Vi får väl begrava henne eller nått.

PERNILLA

Hur fan ska vi göra det? Marken är ju helt frusen?

MÅRTEN

Vi får väl begrava henne under snön.

PERNILLA

Men tänk om de kommer tillbaka för henne?

MÅRTEN

Skrapare? De bryr sig inte om sina egna. De ligger på oss att försök ge en henne en värdig begravning.

VI HÖR BARNEN FRÅN GÅRDEN.

Mårten tittar fram runt kröken från friggeboden och ser Robert leda Karin samt barnen tillbaka in i huset. Robert tittar över axeln och ser Mårten titta på honom från bakom friggeboden.

HALLEN

Karin och Robert hjälper barnen ta av sig ytterkläderna. Barnen springer upp på övervåningen.

ROBERT

Jag går ut och kollar hur Pernilla och Mårten mår.

BAKOM HUSET

Mårten gräver en grop i snön. Pernilla stirrar på kroppen. Robert kommer tillbaka.

ROBERT

Hur går det?

MÅRTEN

Det finns en till spade där.

Robert tar spaden och gräver.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

BAKOM HUSET

Mårten, Robert och Pernilla står och glor på gropen och kroppen. Efter en stunds tystnad--

ROBERT

Aja, det är väl inte så mycket annat
än att slänga i henne och täppa
igen.

PERNILLA

Ok.

Pernilla och Robert böjer sig ner för att ta tag i
kroppen.

MÅRTEN

Men vänta

Robert och Pernilla stannar upp, förvånat.

MÅRTEN

Ska vi verkligen begrava de här
vantarna?

PERNILLA

Vadå?

MÅRTEN

Nä men jag tänkte bara att--

PERNILLA

Vi kan ju inte sjunka så lågt att vi
tar hennes vantar?

MÅRTEN

Vadå, det är inte som om hon kommer
ha någon användning för dom.

PERNILLA

Jag vet inte, det känns bara fel.

MÅRTEN

Det är inte som om hon måste bli
begravd med det hon kan behöva i
efterlivet?

PERNILLA

Nä, men vi kan väl visa lite
värdighet.

MÅRTEN

Vadå, ett par vanta kan ju göra
skillnad på liv och död här ute.

PERNILLA

Jo, men jag har redan ett par
vantar.

MÅRTEN

Nu ja, men sen? Vad gör du när de där går sönder? Ser du några sportbutiker häromkring?

Alla är tysta, tänker.

ROBERT

Han har rätt. Du borde inte bara ta hennes vantar utan alla hennes kläder. Hon försökte ta maten ur dina barns munnar. Det är inte bara stöld utan mordförsök. Hon försökte döda dig men du hann före och försvarade dig.

MÅRTEN

Jag säger det.

Mårten böjer sig ner för att klä av kvinnan, Pernilla puttar bort honom.

PERNILLA

Men kan du sluta!

Mårten ramlar omkull, tittar upp, förvånad.

PERNILLA

Rör henne inte! Om någon ska göra det så är det jag. Vänd er om.

Mårten reser. Männen vänder ryggen mot kvinnans kropp. Pernilla knyter upp kvinnans skosnören och tar av henne stövlarna, knäpper hennes jacka och stannar upp.

Mårten och Robert som står och väntar hör något.

VI HÖR SNYFTNINGAR.

MÅRTEN

Men bad är det?

PERNILLA

(gråtandes)

Hon är gravid.

Under kvinnans jacka ser vi en putande mage motsvarande sjätte månaden. Mårten försöker trösta Pernilla som nu bölar. Pernilla kastar sig över kvinnan och smeker hennes bleka kinder.

PERNILLA

Förlåt, förlåt.

Mårten sliter Pernilla från kvinnan. Robert tar av kvinnans kläder medans Mårten leder Pernilla mot huset.

HALLEN

Mårten för in den gråtandes Pernilla i huset. Karin ser Pernillas tillstånd och hjälper henne ta av sig ytterkläderna.

GÅRDSPLANEN

Mårten kommer ut från huset och går mot friggeboden.

SÄNGKAMMAREN

Karin leder Pernilla till sängen och bäddar ner henne, omsorgsfullt.

BAKOM HUSET

Mårten och Robert puttär ner liket i graven, täcker kroppen med snö.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

KÖKET

Mårten och Robert sitter och tomglor med varsin kopp när Karin kommer ner från övervåningen.

MÅRTEN

Hur är det med henne?

KARIN

Äh, hon har ju mått bättre.

Karin håller upp en kopp från plastdunken och sätter sig vid bordet.

KARIN

Vad kom de undan med?

MÅRTEN

Lite allt möjligt. Mat, några dunkar bensin, vildsvinsköttet vi hade kvar.

KARIN

Mycket.

ROBERT

På tok för mycket.

KARIN

Jag beklagar Mårten.

MÅRTEN

Det är ok, vi hittar alltid något
sätta att klara oss.

ROBERT

Hur lång tid har ni kvar mat för?

MÅRTEN

Äh, jag vet inte. Måste räkna på
det.

Robert och Karin tittar på varandra, osäkra. Mårten fyller
på sin kopp från plastdunken, shottar glaset.

KARIN

Du Mårten är det här verkligen
hållbart?

KARIN

Men att bo så här, här ute alldeles
själva! Vem vet, vädret kanske går
tillbaka till det normala igen men
tänk om det inte gör det. När maten
tar slut så är den slut. Det kanske
har kommit en tid när det inte går
att bo här uppe i norr.

MÅRTEN

Folk har klarat sig själva i norr i
århundraden. Om de kunde klara
vintern med mycket enklare medel

ROBERT

Men de kunde leva enkelt för att
trots den långa vintern så kom
alltid sommaren tillslut. Nu kanske
v i befinner oss i en situation att
så kanske inte är fallet.

MÅRTEN

Och vad har ni för belägg att det
blir bättre om ni ger er av?

ROBERT

Nä, det är bara rykten.

KARIN

Det är inte alls bara rykten. Vi har
hört från flera håll att det har
etablerats en koloni.

MÅRTEN

Jag tror ni är naiva, det är en
tilltalande idé att gräset är
grönare--

KARIN

Det är inte att gräset är grönare på
andra sidan, det kanske finns gräs
på andra sidan. Här finns bara is,
svält och död.

MÅRTEN

Hellre dör vi här som en fri man än
att bli överfallna av pirate på
medelhavet och dö som slav.

Mårten tar verktygslådan och lämnar köket.

GÅRDSPLANEN

Mårten kommer ut ur huset och traskar mot Volvon.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I Huset

SOVKAMMAREN

Pernilla sitter på sängkanten med täcker svept om sig och
stirrar med trötta, rödsprängda ögon. I handen håller hon
en rostig engångshyvel.

INFOGA: Rakhyvelns blad.

Hon tänker.

GÅRDSPLANEN

Mårten står böjd över Volvons motor.

MÅRTEN

(till sig själv)
Ja, men så där kanske.

Han grubblar, stänger motorhuven, sätter sig i förarsätet,
drar igen bildörren och tänker. Mårten drar av sig
vantarna, värmer fingrarna med andedräkten, knäcker
knogarna, gnuggar fingerspetsarna mot varandra och
sträcker ut högra hand för att vrida om nyckeln.

Han vrider om.

VI HÖR MOTORN SKORRA.

MÅRTEN

(argt)
Kom igen, kom igen!

MOTORNS SKORRANDE BÖRJAR LÅTA MER SOM BRUMMANDE MOTOR.

MÅRTEN
(exalterad)
KOM IGEN! KOM IGEN!

MOTORN HACKADE UPPHÖR OCH MOTORN BRUMMAR.

MÅRTEN
JA!!!

MOTORN BÖRJAR HACKA IGEN.

Mårtens exaltering avtar och förbytts av oro.

MÅRTEN
(till själv)
Nej! Nej, nej.

MOTORNS HACKANDE OCH HOSTANDE EBBAR UT TILL TYSTNAD.

Mårten glor med en tom blick instrumentpanelen tills--

MÅRTEN
AAAAAAHHHH!

Mårten dunkar nävarna i ratten.

MÅRTEN
Jävla, helvetes biljävel!!!

Mårten stannar upp av smärta från sin skadade hand.

MÅRTEN
Aj! Aj! Aj!

GÅRDSPLANEN

Mårten stiger ut ur bilen drar igen dörren.

MÅRTEN
(till bilen)
Din jävla fitt-hora!

Han tänker, tittar över axeln mot huset.

MÅRTEN POV: Karin tittar på honom från ett fönster. Hon tittar bort och lämnar fönstret.

Mårten blänger föraktfullt, vänder sig om och går mot vägen.

GRINDEN

Mårten kommer fram till grinden, stannar upp, tittar över axeln mot huset, fortsätter sen ut på vägen.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

KÖKET

Robert och Karin sitter vid matbordet när en blek Pernilla hasar in köket, insvept i sovtäcket. Hon stoppar några vedträn i järnspisen och sätter på en kastrull med slask.

KARIN

Pernilla, kan du inte sätta dig.

Pernilla glor på Karin, tänker, sätter sig vid bordet.

KARIN

Jag kan inte lämna er här.

PERNILLA

Så gör inte det.

KARIN

Ni kan inte leva så här, ser du inte att det inte finns någon framtid här.

PÅMINNELSE TILL SJÄLV: KLIPP UT OCH KLISTRA IN EN BIT AV FÖRSTA DEBATTEN MELLAN Pernilla OCH KARIN

PERNILLA

Ok, låt mig se om jag kan prata med Mårten, han lägger ofta för mycket av sitt ego i dom besluten han tar så ibland har han svårt att släppa taget när han har fel. Men tillslut brukar han inse själv när han har fel, även fast det kan ta ett tag.

KARIN

Vi vill bara inte att den insikten ska komma när det blir försent.

PERNILLA

Jo, låt mig mig prata med honom. Här är envis som en gammal åsna men jag brukar vet hur man kan nå honom. Det är ju ändå barnens välbefinnande som betyder mest för honom. Han är helt tokigt i dom.

KARIN

Han är en jättefin pappa.

PERNILLA

De kommer bli bra.

Pernilla och Karin kramar varandra.

INT. KÖKET, GRANNENS HUS - DAG

Grannen och Mårten smuttar på varsin kopp vid köksbordet.

SKRIV IN BILSNACK, MER RESEARCH

MÅRTEN

Ah, men jag kanske testa det då.

GRANNEN

Ja gör det. Önska att jag kunde vara till lite mer hjälp men har haft mycket att se om här i huset.

MÅRTEN

Nä, nä. Jag vill ju försöka att klara upp det här själv. Det är ju min bil vafan.

GRANNEN

Jo. Jo.

MÅRTEN

Så har du jagat något på sistone?

GRANNEN

Nja, inte blir det så mycket. Försöker göra mer förbättringar på huset. Har så himla mycket nu ändå nedfryst och i skafferiet. Dessutom är det inte så mycket djur kvar i skogen. De kanske kommer tillbaka när det här vädret blir bättre. Även om det inte blir nå bättre så kommer jag nog ha så att jag klarar mig till mina sista dagar, det tror jag nog.

MÅRTEN

Va bra.

GRANNEN

Ja, den som spar, han har.

MÅRTEN

Ja, vi har lite fler munnar hos oss så allt vi har köpt på oss har börjat sina, kan man säga.

GRANNEN

Ah, trist du. Ni får försöka att hålla ut då tills det här är över. Det är nog inte långt kvar.

MÅRTEN

Jo
Jag nog ha på en läkare på en gång dra att ta hjälp av men du bor ju här själv.

GRANNEN

Jo, nog har det blivit ensamt här sen frugan gick bort.

MÅRTEN

Jag tänkte att vi kanske kunde hitta något sätt att samarbeta lite mer.

GRANNEN

Vad tänkte du då?

MÅRTEN

Nä, men jag tänkte att jag kanske kunde ge dig en hjälpande hand så kunde du hjälpa oss med att avvara lite kött eller nått?

Grannen tittar på honom, skeptiskt. Han flinar lunar. Övergår till ett flin. i

GRANNEN

Nä, du- De vet jag nog inte om det är så bra.

MÅRTEN

Du säger ju själv att du har mer mat än vad du behöver, om jag kunde få arbeta för dig så kunde du expandera verksamheten i källaren och byteshandla med andra som kvar i trakten.

GRANNEN

Och byteshandla mot vadå? Jag har allt jag behöver här. Lugn ro och sinnesfrid är svårare att komma över.

Grannen tar kopparna från matbordet och ställer dem i sinken, vänder sig mot bordet och finner Mårten snyftandes.

MÅRTEN

(gråtandes)

Vår mat är slut.

GRANNEN

Va?

MÅRTEN

(snyftandes)

VI har ätit oss igenom i stort sätt hela förrådet och sen idag bröt sig några skrapa in och tog det sista. De fick tag på vildsvinet jag hade fångat.

GRANNEN

Men märkte ni inte att de var inne i huset?

MÅRTEN

Vi var ute på ängen.

GRANNEN

Lämnade ni bara huset?

MÅRTEN

Vi skulle inte vara borta så länge.
De måste ha väntat på att vi skulle
gå ur.

GRANNEN

Jag lämnar ju huset ibland men det
här är ju som en liten borg. Hos er
är det ju bara att klampa in.

PÅMINNELSE: VISA EXTERIÖRBILDER PÅ GRANNENS hus

MÅRTEN

Snälla hjälp oss. Jag vet inte vad
vi ska göra. Jag har två barn. Jag
kan inte riskera att lämna livet vi
har här för att dra söderut. Om vi
inte får hjälp så kommer vi svälta.

Grannen tittar på Mårten, oberörd.

*INTERCUT DIALOGEN MELLAN KARIN-Pernilla OCH
MÅRTEN-Grannen.EV. KASTA OM ORDNINGEN*

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

INT. GÄSTRUMMET, GAMLA GÅRDEN - DAG

Robert, Karin och Petra packar ner överlevnadsutrustning.

KARIN

(till Pernilla)

Sen se till att allt packas i påsar
efter vad för typ av sak det är så
att om du behöver något så behöver
du inte rota ut hela vätskan.

PERNILLA

Ok, smart.

KARIN

Det är också bra ifall det skulle
börja regna, så du inte blir blöt.

VI HÖR KNACKNINGAR PÅ YTTERDÖRREN.

PERNILLA

Det måste vara Mårten.

HALLEN

Pernilla släpper in gladlynt Mårten som fortsätter in i köket. Hon följer efter honom.

MÅRTEN
Hallå, hallå!

PERNILLA
Hej älskling, kan vi prata lite?

MÅRTEN
Javisst!

PERNILLA
Oj, vad har du där?

KÖKET

Mårten ställer sopsäcken på matbordet och packar upp knutna bärkassar.

PERNILLA
Vad är det här för nått?

Mårten knyter belåtet upp en påse, sträcker ner handen och tar upp en näve legymer som han låter rinna mellan fingrarna.

MÅRTEN
Gröna linser.

Mårten håller upp fler påsar.

MÅRTEN
Vetemjöl, Bovete, röda linser,
kidneybönor--

Pernilla tar sig för munnen, häpen av lycka. Mårten tar fram andra varor.

MÅRTEN
Matolja, tonfisk, skinka, socker,
russin

Pernilla slänger armarna runt Mårten.

PERNILLA
Vad har du fått allt det här ifrån?

MÅRTEN
Jag har gjort en deal med Grannen.

PERNILLA
En deal?

MÅRTEN

Ja, han kommer att hjälpa oss i fortsättningen.

PERNILLA

Men inte kan vi ta emot allt det här?

MÅRTEN

Nä, men det är lugnt jag snacka med honom.

PERNILLA

Nä, men

MÅRTEN

Jo, men det är sant. Han hade börjat bunkra upp så pass tidigt och hade kolla på hur mycket han gjorde av med.

PERNILLA

Men så mycket gott.

MÅRTEN

Vad var det du ville prata om?

PERNILLA

Jo, jag

Robert och Karin kommer in i köket.

KARIN

Vad är det där?

MÅRTEN

Ah, det är från vår granne, han har lovat att hjälpa oss.

MÅRTEN

(till Pernilla)

Nå? Vad var det?

Pernilla tittar ängsligt på Karin, sen på Mårten.

PERNILLA

Jo

~~hade han sagt att det kanske inte~~
var hållbart att bo kvar, nu med allt som har hänt och så.

MÅRTEN

Nä, det har varit tufft det har det. Jag förstår att det har varit jobbigt för alla nu.

PERNILLA

Med allt som hände så kände jag också att kanske ~~häft~~ ~~händehaviv~~ ~~häft~~ svår men också speciell på många sätt. Men att nu så kanske tiden är förbi och det är dags att röra sig vidare.

MÅRTEN

Jag vet att det har varit väldigt tufft, vi var verkligen på bristningsgränsen, maten höll på att ta slut och skraparna gjorde inte saken bättre. Jag kan medge att vi skulle haft väldigt svårt att klara oss så som allt ser ut...

Mårten tittar upp mot Karin och Robert. De ser på honom, hoppfullt.

MÅRTEN

Men det här som jag har på gång med Grannen förändrar allt. Kanske inte så vi klara oss för all framtid men det ger oss mer tid att se vad som händer. om det blir värre, ja då får vi väl ge oss av då.

Karin hoppfulla min ersätt av förakt.

KARIN

Och om det är för sent? Om det inte går att sig fram på vägarna? Om ni blir fast här, vad gör ni då?

MÅRTEN

Folk har nog tagit sig fram innan det fanns saltade motorvägar.

PERNILLA

Det kanske ändå skulle vara klokt om vi får mer tid och kan se vad som händer.

MÅRTEN

(till Karin)

Ni kan självklart vara med på det här. Om ni vill vara med så finns det så det räcker för er också.

Robert tänker, tittar på Karin.

ROBERT

(till Karin)

Tror du inte det kan vara bra att kanske avvakta och se? Vi har ju ändå tak över huvudet här.

KARIN

Asså, håller jag på att bli tokig?
Ser ni inte hur vansinnigt det här
är? Om ni vill frysa ihjäl så får ni
väl göra det, jag och mina barn blir
inte kvar här. Ni får ursäkta oss
men vi har saker att packa.

Karin rör sig ur köket men stannar upp när hon ser att
Robert står kvar och tänker.

KARIN

Kommer du eller?

ROBERT

Ja, ja.

Robert och Karin lämnar köket. Mårten och Pernilla tittar
på varandra, sen på maten på bordet.

GÄSTRUMMET

Robert visar Moa och Gustav hur man knyter en knut medans
Karin packar.

ROBERT

Så den här, vet ni vad det är? Jo,
den sätter man runt halsen så här
och sen om man mot all förmodan
skulle detta genom isen, då kan det
vara så halt så att det kan vara
lite mäktigt att tag sig upp. Så när
man har en sån här runt halsen så
kan man dra ut de här vassa sakerna
och med dom kan man få i isen så man
kan ta sig upp.

MOA

Skulle vi inte ha flytvästar också?

ROBERT

Jo, precis men vi får det av våra
guider när vi kommer till medelhavet
älskling. Just nu har vi inga.

GÅRDSPLANEN

Pernilla skyfflar snö in i en hink.

KÖKET

MÅRTEN tömmer tomatkonserver i en gryta när Pernilla
kommer in med snön.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

INT. BADRUMMET, GAMLA GÅRDEN - SKYMNING

Pernilla skrubbar tvätt mot ett gammalt element som står i en balja med vatten.

MÅRTEN
(ropar från köket)
Maten är klar.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert rullar ihop en sovsäck.

KNACKNINGAR PÅ DÖRREN.

KARIN
Ja?

Pernilla öppnar dörren och kikar in.

PERNILLA
Hej hörni, maten är klar.

KARIN
Vi skulle behöva diskutera lite saker med barnen är det ok om vi tar middagen här uppe?

PERNILLA
Jaha, det kan vi kanske ordna.

KARIN
Tack.

Karin stänger dörren, tänker.

KÖKET

Mårten, Pernilla, Oskar, Petra sitter vid matbordet och äter.

GÄSTRUMMET

Karin, Robert, Moa, Oskar sitter på sängen och äter deras middag.

KÖKET

Pernilla hjälper Oskar borsta tänderna.

VARDAGSRUMMET

Petra och Mårten viker upphängd tvätt.

BADRUMMET

Karin håller en hink med rykande vatten i badkaret där Moa och Gustav sitter.

BARNKAMMAREN

Pernilla sitter intill ett stearinljus och läser för Oskar som ligger nerbäddad i sängen.
Borde skriva ut hennes dialog

GÄSTRUMMET

Karin, Moa, Gustav ligger i sängen när Robert drar igen gardinerna för att mörklägga rummet från midsommarnatten.

VARDAGSRUMMET

Mårten och Petra viker det sista lakanet.

PETRA

Så där, jag tar upp det här. God natt pappa.

MÅRTEN

God natt.

Petra tar tvätten rör sig mot trappan--

MÅRTEN

Du, Petra. Jag hoppas du inte har något emot det, men mamma nämnde att du hade fått din första mens i morse.

Petra tittar ner i golvet, generad.

PETRA

Jo.

MÅRTEN

Hon nämnde att du blev ganska skrämd.

Petra svarar inte.

MÅRTEN

Ah det är vårt fel att vi inte har pratat mer om det här. Det har varit så mycket med alla omställningar och så, vi borde sett till att prata med dig om allt som händer med kroppen i din ålder.

PETRA

Det är ok.

MÅRTEN

Jag förstår om mamma blir den man går till om man har några frågor men, om det är något du någonsin undrar om pojkar så--

PETRA

Vilka pojkar. Det finns ju inga här.

Petra lämnar Mårten fundersam.

KÖKET

BOOKMÄRKE

Mårten kommer in, slår sig ner vid bordet, håller upp ett glas från plastdunken, shottar det och funderar.

VI RÖR OSS LÅNGSAMT IN MOT MÅRTENS ANSIKTE.

Och så klipper vi till:

INT. KÖKET, GRANNENS HUS (FLASHBACK)

Mårten sitter vid matbordet med Grannen.

MÅRTEN

Snälla, hjälp oss. Jag vet inte vad vi ska göra. Jag har två barn. Jag kan inte riskera att lämna livet vi har här för att dra söderut. Om vi inte får hjälp kommer vi att svälta.

Grannen tittar på Mårten, oberörd. Grannen torkar smulorna från bordet, ner i handflatan, ställer sig och borstar av händerna över sinken. Mårten reser sig och traskar mot dörren.

MÅRTEN

Tack för supen.

GRANNEN

Vänta.

MÅRTEN

Vadå, det finns väl inget mer att prata om?

GRANNEN

Jag behöver inte din arbetskraft, jag behöver inte din hjälp.

MÅRTEN

Nä jag har förstått det.

GRANNEN

Men du har något annat jag behöver.

Mårten tittar förvånat på Grannen som tänker.

MÅRTEN

Vad har jag som du kan behöva?

GRANNEN

Tänk after.

Mårten tänker.

GRANNEN

Hur viktigt är det för dig att kunna stanna här egentligen. Om det verkligen är så att ni skulle svälta, hur mycket är det värt att hålla familjen vid liv.

Grannen låter orden sjunka.

MÅRTEN

Petra?

Grannen flinar, Mårten börjar kallsvettas.

GRANNEN

Dja, de är ju en himla fin tös du har där. Jag skulle föreslå din fru först men hon är ju din såklart.

Grannen reser sig, tar fram några plastpåsar från en kökslåda.

GRANNEN

Här, ta några påsar och hämta det du behöver från skafferiet. VI kan se det som ett förskott. Imorgon kan du ta hit flickan din.

Mårten glor på påsarna, skärrad.

Och vi klipper tillbaka till:

INT. KÖKET, GAMLA GÅRDEN - SKYMNING (PRESENS)

Vi är tillbaka till det täta skottet på Mårten vid sitt eget matbord.

Han reser sig, ställer undan dunken och lämnar köket.

HALLEN

Mårten klär på sig och smyger ut i den snötäckta midsommarnatten.

GÄSTRUMMET

Karin, Moa, Robert och Gustav ligger och sover i sängen.

BARNKAMMAREN

Petra och Oskar ligger och sover.

FADE TILL SVART:

ACT III

SLUT PÅ AKT II

AKT III**EXT. GÅRDSPLANEN, GAMLA GÅRDEN - DAG**

Pernilla kommer ut med en hink och fyller den med snö.

GÄSTRUMMET

Moa, Robert, Karin och Gustav klär på sig.

KÖKET

Pernilla slänger in några vedträn i spisen och sätter på en kastrull med slask.

HALLEN

Robert och Karin kånkar ner sin packning. Karin stanna upp i trappen.

KARIN POV: Mårten ligger utslagen på soffan och sover.

Karin och Robert dumpar sina saker vi ytterdörren.

KÖKET

Robert gör frukost medans Karin sitter med barnen.

KARIN
Ok, hörni. Ska vi se hur det här
gått med läxorna?

Barnen tar fram sina skolböcker och pennor, Karin tittar igenom vad de har ritat.

SÄNGKAMMAREN

Pernilla bäddar sängen.

KÖKET

Karin tittar på Petras teckningar.

KARIN
(till sig själv)
Bra. Bra. Bra. Jättefint, Petra.

Karin vänder på bladet i Petras bok.

KARIN
Men det här är ju fel.

PETRA
Vadå?

KARIN
Den här, den har du ju ritat rund.
Kommer du inte ihåg att vi pratade
om det? Den ska ju vara platt.

Petra tänker generad.

PETRA
Men jag gick och tittade i morfars
biblioteket och där stog det att--

KARIN
Jo men du vet vad jag har sagt till
dig om de där gamla böckerna.

PETRA
Jo.

KARIN
Det är så mycket som står som vi vet
idag att det liksom inte är sant.
Men jag menar tänk själv. Det
förstår väl vem som helst. Det är
klart att den ska vara platt. Jag
menar se dig omkring.

ROBERT
(till Karin)
Kan ni börja duka?

KARIN
Ja, vi får fortsätta sen. Allt annat
såg jättefint ut men det där får du
göra om.

Bordet rensas från skolmaterial och dukas.

VARDAGSRUMMET

Pernilla försöker väcka Mårten på soffan.

PERNILLA
Mårten, frukosten är klar.

MÅRTEN
Ah? Ja, ja. Jag sover nog lite till.

Mårten somnar om. Pernilla drar en suck och går till
köket.

KÖKET

Pernilla kommer in och sätter sig vid matbordet där Robert, Karin Oskar, Gustav, Moa och Petra äter gröt.

GÅRDSPLANEN

Pernilla följer barnen ut på gården för att låta dem leka.

GÄSTRUMMET

Karin sitter i sängen med sin ryggsäck när Robert kommer in.

ROBERT

Sådär, då var väl det sista i bilen.

Karin tar fram en tub lim från väskan.

KARIN

La du matsäcken högst upp den här gången så inte allt blir mosat?

ROBERT

Ja, La det vi kan behöva i framsätet.

Karin rycker en fryspåse från en rylle.

KARIN

Har du passen?

ROBERT

Yes.

Robert tar fram familjens pass ur bakfickan medans Karin håller några droppar lim i plastpåsen.

KARIN

Vad tror du om vädret å vägen å så?

ROBERT

Borde vara ok.

Robert slänger alla familjens pass på elden i rummets värme kamin. Karin blåser in luft i påsen och inhalerar.

INFOGA: Deras pass brinner i värmenkabinen.

Visa värmekaminen i första scenen

Karin håller andan, räcker Robert plastpåsen och sluter ögon. Robert sätter sig på sängen, tar ett andetag från påsen och faller tillbaka på sängen.

MOA (U.B)
 (ropar, utanför rummet)
 Mamma??

KARIN
 (ropar, blundandes)
 Ja, älskling??

MOA (U.B)
 (ropar, utanför rummet)
 Kan du hjälpa mig?

KARIN
 (ropar, blundandes)
 Om en liten stund, älskling.

Vi behöver en scen här med barnen eller Pernilla och Mårten

GÅRDSPLANEN

Barnen leker i snön. Pernilla och Mårten försöker fixa Volvon.

Karin och Robert kommer ut ur huset och går mot folkan.

KARIN
 (ropar)
 Kom, hörni! Ni får hoppa in i
 bussen nu så vi kan komma iväg.

Robert öppnar dörren till baksätet på folkan, Moa och Gustav hoppar in.

Mårten lägger sin hand på Pernillas axel.

Karin slänger in sin ryggsäck, vänder sig till Pernilla, Mårten, Oskar och Petra.

Pernilla drar en suck och tittar ner i marken.

Karin går fram till Pernilla, de står tysta en stund.

MÅRTEN
 (till Robert)
 Lycka till.

De två männen omfamnar varandra.

ROBERT
 (till Mårten)
 Du med, se till att ta hand om er
 nu--

PERNILLA
(till Karin)
Lova, att ni är försiktiga.

KARIN
Det ska vi vara, ni med.

PERNILLA
Lita inte på någon.

KARIN
NÄdå, inte ni heller.

Karin smeker Pernillas kind.

KARIN
Va inte ledsen, vi kommer att ses
snart igen.

PERNILLA
(flinande)
Hur då?

KARIN
Jag vet inte. Jag bara känner på mig
det kan en dag när allt det här är
över.

PERNILLA
Jag hoppas det.

De tittar på varandra tills Pernilla lyser upp.

PERNILLA
Vänta! Jag måste ge er en grej jag
hitta.

Pernilla springer till friggeboden medans de andra tittar
på varandra, förvånat.

FRIGGEBOD

Pernilla kommer in, lyfter ner traven med bananlådor,
öppna en.

INFOGA: Pernilla rotar runt i lådan tills hon hittar
fotografiet på sig själv och Karin som tonåring.

Pernilla är på väg att lämna boden när hon ser en fylld
sopsäck stå vid dörren. Hon tittar på den, förvånad.
Varför skulle hon bry sig om det nu

GÅRDSPLANEN

Karin slänger in sista packingen, Robert stänger bakluckan.

PERNILLA
(från friggeboden)
AAAAAAAHHHH!!!

Karin och Robert, vänder sig om, tittar på varandra. En nyvaken Mårten kommer ut från huset, springer mot friggeboden. Pernilla kommer ut med en BLODIGT YXA, Mårten bromsar in.

PERNILLA
(till Mårten)
Kom inte närmare!!!

MÅRTEN
Tare lugnt, nu.

PERNILLA
Kom inte närmare säger jag!!!

KARIN
Men vad är det som har hänt?

PERNILLA
Ja det vill jag veta också!
(till Mårten)
Vad fan är det du har gjort?

MÅRTEN
Ta det lugnt nu så bara. Jag kan förklara alltihopa!

PETRA
Mamma!

PERNILLA
Tyst Petra, det är här är mellan Pappa och Mamma.

MÅRTEN
Snälla Pernilla, sätter ner yxan så vi kan prata.

PERNILLA
Som fan heller

MÅRTEN
Jag kan förklara allting.

KARIN
Va fan är det som har hänt?

PERNILLA
 (till Mårten)
 Backa! Höru det!
 (till Petra)
 Älskling, ta med dig Oskar i bussen
 så mamma och pappa kan prata.

Petra tar med sig Oskar, sätter sig i bilen och drar igen dörren.

MÅRTEN
 Snälla sätt ner yxan så vi kan
 prata.

PERNILLA
 Jag vill veta som hänt först.

Mårten drar en suck, tänker.

MÅRTEN
 Jag ville bara hjälpa till. Maten
 var nästan slut så jag gick till
 honom för att försöka få ihop någon
 slags deal där han kunde få
 arbetskraft och vi kunde få betalt
 med mat. Jag försökte förhandla med
 honom men han var inte intresserad
 av något annat än att få lägga sina
 smutsiga händer på våran dotter. Jag
 blev förbannad, och det skäms jag
 inte över. Men vi började puttas,
 han halkade och slog bakhuvudet i
 kabinen. Det var en olyckshändelse.
 Snälla lägg ner yxan så vi kan--

Mårten rör sig mot Pernilla med blidkande händer

PERNILLA
 I HELVETE HELLER! Kom inte närmare!

Pernilla höjer yxan, Mårten stannar upp.

MÅRTEN
 Ok, ta det lugnt.

PERNILLA
 Så det var en olyckshändelse? Hur
 kommer det sig att han ligger stuvad
 i en sopsäck där borta?

MÅRTEN
 Men vad skulle jag ha gjort.
 Pernilla, vi har ingen mat kvar
 skulle jag bara gått därifrån, lämna
 kroppen att ruttna och låta
 skraparna ta all hans mat?

PERNILLA

Håll käften! Det var inte alls en olyckshändelse!

MÅRTEN

Släpp yxan ny ås kan vi prata om det här.

PERNILLA

Robert starta bussen.

MÅRTEN

Åh, du får tro vad du vill men mina barn tar ni ingenstans.

Pernilla rör sig mot bussen, blicken fäst på Mårten.

PERNILLA

Jag och barnen åker med till kolonierna.

MÅRTEN

Pernilla du begår ett stort misstag. Det finns ingen koloni, det är en myt förstår du inte det. Det som väntar er är människosmuggling, rövare och sexhandel. Det är allt som finns kvar därnere.

PERNILLA

För min del får du gärna frysa ihjäl här uppe.

MÅRTEN

Mina barn ska fan i mig--

Mårten rusar mot dörren av bussen för att dra ut Oskar och Petra me motas bort av Robert.

MÅRTEN

Släpp mig! Jag ska ha mina barn.

Barnen skriker means Mårten och Robert halkar ner på marken, rullar runt i snön tills Mårten hamnar överst. Drar tillbaka armen men stannar upp när han känner ett knivblad på strupen.

Karin står bakom Mårten och håller kniven mot Mårtens strupe.

KARIN

Släpp honom.

Mårten släpper taget om Robert som inte lyckas resa sig.

Pernilla hjälper Robert upp och in i baksätet av bussen medans Karin håller kvar kniven mot Mårtens hals.

Pernilla sätter sig i förarsätet.

MÅRTEN

Du gör ett jävligt stort misstag,
hörru det!

PERNILLA

Jag gör det jag behöver göra. Kom
Karin.

Karin släpper Mårten, sätter sig i bussen, drar igen
dörren och Pernilla gör det samma.

VI KORSKLIPPER MELLAN UTIFRÅN OCH INIFRÅN FOLKAN.

Genom rutan så ser vi hur Mårten vacklar fram mot folkan.

KARIN

Lås dörren!

Pernilla kan inte hitta centrallåset. Hon ser knappen.

INFOGA: Pernilla trycker på en knapp för centrallåset,
bussens låspinnar åker ner.

Mårten rycker i handtaget till dörren men dörrarna är
låsta.

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)
Pernilla, kan du inte bara komma ut
så vi kan prata om det hära?

Pernilla vrider om nyckeln men Bilen startar inte. Mårten
knackar på rutan.

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)
Pernilla? Kan vi inte prata om det
här?

Pernilla startar bussen. Mårten rycker kraftigare i
dörrhandtaget.

Mårten börjar banka på bilrutan medans Pernilla backar ut
från gården.

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)
Pernilla, öppna dörren säger jag.

Pernilla kollar sina speglar för att kunna vända bilen mot
utfarten.

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)
Petra!

Pernilla har backat folkan för att så hon kan köra mot utfarten.

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)

Kan ni komma ut så vi kan prata!

Mårten bankar desperat på bilrutan medans bussen börjar rulla iväg.

OSKAR

Pappa!

Petra tittar chockat på Oskar, Pernilla släpper gasen, bussen stannar upp. Pernilla tittar över axeln på Oskar, skärrad.

OSKAR

Pappa!

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)

Ja, jag är här Oskar!

OSKAR

Pappa!

KARIN

Kör då!

Pernilla sätter foten på gasen.

MÅRTEN

(ropar genom glaset)

Vänta! Kör inte iväg!

Mårten bankar på rutan medans den lämnar gården. Han försöker springa efter den men ramlar när bussen får upp farten och lämnar honom på marken.

Folkan kör ut på vägen och försvinner iväg.

Mårten reser sig och springer in i friggeboden.

KORSKLIPPNING UPPHÖR.

BILEN

Pernilla ser Mårten i backspegeln.

PERNILLA

Håll i er hörni. Jag förstår att det där var jobbigt men nu är det över.

GÅRDSPLANEN

Mårten kommer utspringande ur friggeboden med GRANNENS GEVÄR. Han springer över gårdsplanen, förbi huset och in i skogen.

EXT. SNÖTÄCKT SKOGSVÄG - SAMTIDIGT

Bussen kommer åkandes längs snötäckt skogsväg.

FOLKAN

PERNILLA

Vi kommer snart ut på motorvägen.
Håll i er bara.

VID VÄGEN

Mårten halkar ner för en backe från skogen ut på skogsvägen med grannen gevär.

Längre bort kommer bussen körandes runt ett skogs hörn och ut på en raksträcka där Mårten står, I mitten av vägen.

FOLKAN

Karin Pekar på Mårten som står i mitten av vägen där raksträckan tar slut och landsvägen svänger.

VID VÄGEN

Mårten hasar sig ner för en sluttning tills han når skogsvägen. Längre bort ser vi bilen med Pernilla, Karin, Robert och barnen komma snurrandes runt ett hörn.

Vi kors klipper mellan Mårten och Pernilla bakom ratten.

Mårten går upp och ställer sig på mitten av vägen.

Pernilla ser Mårten stå längre fram på vägen.

KARIN

Han har Bössan!

Mårten höjer jaktgeväret.

Pernilla trampar ner gasen.

Mårten tar sikte och ser Pernilla bakom ratten i sitt sikte.

ROBERT

Akta!

Mårten drar tillbaka hanen. Pernilla biter ihop. Han smeker avtryckaren.

PETRA

Kör inte på honom!

Mårten höjer sitt vapen men står kvar.

Petra kastar sig på ratten och drar i den så att Mårten inte blir påkörd men blir tacklad av bilens bakdel eftersom den slirar. Bilen fortsätter att köra och försvinner iväg. Mårten ligger i en snödriva och kvider av smärta. Pernilla vänder sig om i bilen och försöker se vad som hände med Mårten.

KORS KLIPPNINGEN MELLAN Mårten OCH Pernilla UPPHÖR.

Mårten ligger i snön och hämtar andan.

Petra (V.O)

Djup monolog som knyter ihop med början.

Petra tittar bakåt och ser hur skogsvägen slingrar sig från bilens fart. Robert och Karin tittar på varandra, sen på vägen framför dom.

Mårten ställer sig upp och tar sig för huvudet. Han ställer sig upp och försöker ta sig upp för kullen där han kom ut från skogen. Mårten kämpar sig fram genom det tjocka täcke snö som ligger över skogen.

Mårten traskar genom snön, hans kropp skakar.

Mårten försöker värma sina händer genom att blåsa i dom med munnen.

Mårten sätter sig i snön och kippar efter andan.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - SKYMNING

Mårten ligger i en snödriva. Hans långsamma blinkningar och svaga andedräkt är de enda tecken att är vid liv. Vi rör oss närmare Mårtens vida, stilla blick medans han stirrar upp i tomma intet från sin bädd av snö. Han tittar upp och ser att ligger på gården framför huset. Plankorna för fönstren är borta och det varma ljuset inifrån läcker ut i det kalla vinterlandskapet. Mårten använder sina sista krafter för att resa sig till knäna och han kryper över gårdsplanen mot altanen. Mårten krälar sig upp för trapporn till ytterdörren som står på glänt. han kollapsar vid dörrtröskeln och måste hämta andan.

VI HÖR SKRATT OCH PRAT INIFRÅN HUSET.

Mårten titta upp förvånat. Han lyckas pressa sig från golvet, han tar hjälp av dörrkarmen för att resa sig på fötterna han höjer huvudet och tittar in i huset.

INT. VARDAGSRUMMET - SKYMNING

Mårten står vid ytterdörren och ser sig om, förvånat. Allt bråte och stök är borta från vardagsrummet nu utsökta inredning och mysig belysning. Pernilla kommer ut från köket, hon är uppklädd och sminkad, ställer en skål med sallad på matbordet som är vackert dukat och fyllt med kött, bröd, ostar, frukt, fisk, m.m.

PERNILLA

Ja, men där är du ju! Jag hade precis undrat vart du tagit vägen.

Mårten är stum av förvåning.

Karin, Oskar och Petra kommer ner från övervåningen.

KARIN

Ska vi se vad mamma har ställt till med för fint här då.

PERNILLA

(till Mårten)

Men hubben, kan ju inte bara stå där och glo ska du inte hjälpa Robban i köket?

Robert kommer ut från köket med ett fat tropisk fruktsallad

ROBERT

Ingen fara! Här är allt under kontroll.

Robert ställer fruktsalladen på matborden.

PERNILLA

Se så barn! Nu är leken över! Dags att sätta sig till bords.

Mårten staplar in i vardagsrummet, titar sig omkring, förbryllad.

Alla sätter sig vid bordet utom Mårten som står vid sin plats förvånad.

Alla de andra tar för sig av maten och småpratar mellan varandra, men ljudet låter längre bort så vi kan inte urskilja orden.

Mårten börjar svettas och ser varm ut. Han tar av sig ytterkläderna.

MÅRTEN

Är det inte lite varmt här?

Pernilla fortsätter att prata med Robert och Karin utan att svara.

Mårten tar den fulla vattenkanna för att hålla upp ett glas men inget vatten kommer. Han tittar på kannan men den är tom. Förvånad ställer han ifrån sig kannan och glaset.

MÅRTEN

Jag tror jag släpper in lite frisk luft.

Mårten går mot fönstret och försöker öppna det men får inte upp haspen.

MÅRTEN

Men bad i tusan?

Han tar i allt han har men lyckas inte. Mårten går mot dörren och försöker öppna men den är fast. Mårten rycker desperat i dörren men den vill inte öppnas.

Hela bordet utbrister i skratt, Mårten närmar sig dom.

MÅRTEN

Är det någon som vet hur man får upp dörren?

KARIN

Men det blir så kallt, ska du inte sätta dig?

MÅRTEN

Jo, det var bara att jag tyckte att det var väldigt varmt här.

Mårten som nu svettas febrilt börjar ta av sig sina ytterkläder. Han sjunker ner på golvet överväldigad av hettan. Han tar av sig de sista plaggen tills han sitter naken på golvet och svettas. Mårten tittar upp, och ser elden från brasan.

MÅRTEN

Snälla, kan inte någon släcka elden?

Mårten sjunker ner på golvet och kippar efter andan.

ELden blir allt kraftigare.

MÅRTEN

Snälla... släck... elden...

>OCH VI KLIPPER TILL:

INT. VÄNTRUM, SJUKHUS - NATT

Pernilla sitter och stirrar med tom blick. Vi rör oss utåt och ser att hon sitter på soffan i ett väntrum. Oskar och Petra sitter på golvet och leker. En LÄKARE (50) kommer ut ur en avdelning, Pernilla rusar upp och möter honom.

LÄKARE

Hej, jag har förstått det som att du är frun?

PERNILLA

Ja, det är jag.

LÄKARE

Ja, han kom ju tyvärr in i ett väldigt allvarligt tillstånd. Vi var tvungna att hålla honom kall för att hans kroppstemperatur inte skulle--

PERNILLA

Men kommer han klara sig?

LÄKAREN

Det är för tidigt för att säga. Han kom in med väldigt svåra köldskador. Det är ett mirakel att han ens hade någon puls. Vi försöker långsamt öka hans kroppstemperatur och hålla noga uppsikt på alla värden.

PERNILLA

Ok.

LÄKAREN

Ni får självklart stanna här hur länge ni vill men det här kan ta ett tag så det är nog bäst att ni åker hem och vilar lite. Jag måste gå in igen.

Läkaren lämnar Pernilla och bakom henne ser vi hur Robert och Karin rusar in och omfamnar Pernilla.

KARIN

Vad är det som har hänt.

PERNILLA

Han var påväg hem och körde av vägen. Polisen hittade bilen i ett dike. De tror att han blev förvirrad när han försökte gena genom skogen för att komma tillbaka till stugan. Han hade inga kläder på sig när de hittade honom.

Pernilla brister i gråt. Petra titar uoo från golvet. Vi rör oss in på Oskar och sedan snögloben han håller i handen, flingorna dansar.

SLUT